

HALKIN KURTULUŞU

10 EYLÜL 1979
FİYATI 10 LİRA
174

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

YDGF: «Seçimleri boykot edelim»

İşçi-köylü-öğrenci gençliğin merkezi kitle örgütü olan Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu önümüzdeki Senato Seçimleri ile ilgili bir bildiri yayınlamıştır. Seçimlerin boykot edilmesi gerektiği çağrısının yapıldığı bildiri şöyledir:

"Devrimci proletarya hareketinin Senato Seçimleri ile ilgili olarak devrimcilere ve halka yaptığı 'Seçimleri Boykot Edelim' çağrısı gençliğin yolunu aydınlatıyor. Gençliğin gerçek kurtuluşunun yolunu ve devrimci mücadelesini daha da ilerletmenin yolunu gösteriyor.

Gençliğimiz parlamentoda hiçbir sorunun çözülmediğini, tersine orada sadece gençliğe daha fazla sömürü ve zulüm getiren, gençliğin hayatını ve geleceğini karartan kararlar alındığını bugün daha iyi biliyor. Teker teker yalan ve sahte vaatlerle gençliği peşine takmaya çalışan bütün düzen partilerinin gerçekte gençliğin çıkarlarının ve mücadelesinin azılı düşmanları olduğunu gençliğimiz görmektedir. Sözde 'umut' olarak piyasaya sürülen CHP reformizminin bütün vaatlerinin sahte ve yalan olduğunu, CHP'nin gençliğin hayatını daha da

Devamı Sayfa 6'da

BÜTÜN GERİCİ PARTİLERİ TECRİT EDELİM

SEÇİMLERİ BOYKOT EDELİM, DEMOKRASİ MÜCADELESİNİ YÜKSELTELİM!

● Faşist, reformist, revizyonist, her türden gerici, bizleri aldatmak, sömürü ve soygun düzenini sürdürmek için sıraya dizildiler. Mücadelemizi engellemek, sıkıyönetimi meşrulaştırmak için bizleri sandık başına çağırıyorlar. Ama hayır! Bizler birliğimizi güçlendirecek, mücadelemizi yükselteceğiz. Ve seçimleri boykot ederek, her türden gerici partiyi kendi kaderi ile baş başa bırakacağız.

Geçtiğimiz pazar günü burjuva, revizyonist partiler ön seçimlerini yaptılar ve 14 Ekim'de işçi sınıfının ve emekçi halkın karşısına çıkaracakları senatör adaylarını seçtiler. Şimdi bütün burjuva-toprak ağası partileri, gerici, faşist, reformist, revizyonist, dinci partiler bizleri aldatmak, anti-faşist mücadelemizi bastırarak düzeni korumak ve kollamak için kolları sıvamış durumdadırlar. Şimdiden TRT'de, burjuva yayın organlarında propagandaya başladılar. Herbiri de bizleri kendi peşlerine takmak için, sömürü ve soygunu artırmak ve gizlemek için türlü vaadlerde bulunuyorlar. Yakında

Devamı Sayfa 6'da

Ordu toprak ağalarının çıkarlarının bekçisi, kapılarında kuldur.

Bu da yoksul Kürt köylülerinin payına düşen: Zulüm, süngü, kurşun.

Toprak ağalarının kapısına nöbetçi, halka kurşun: İşte gericiliğin "can güvenliği" demagojisi

Türkiye Kürdistan'ında yoksul Kürt köylülerini kendi çıkarları doğrultusunda birbirine kırdıran Kürt toprak ağalarından Urfa "Milletvekili" M. Celal Bucak'ın evinin bir silah deposu olduğu ortaya çıktı. Ağanın kiralık katillerinden ikisinin yüzlerce kişinin gözleri önünde Celal Bucak'ın evine girmesi karşısında, polis ağa evini istemeden aramak zorunda kaldı ve aramada 8 tabanca ve 300 ün üzerinde mermi bulundu.

Son zamanlarda Urfa ve çevresinde Kürt toprak ağaları arasında devam eden çatışmaları ve bu çatışmalarda Paydaşla-

Devamı Sayfa 6'da

Faşist caniler cezalandırılmalıdır

Milyonlarca emekçiyle birlikte bütün cinayet örgütlerini darmadağın edeceğiz.

MHP, MİT, Kontr-gerilla kapatılsın!

İşçi sınıfı, yoksul köylülük ve diğer emekçi tabakaların emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı yürüttüğü özgürlük ve kurtuluş mücadelesi gelişip yayıldıkça, faşist diktatörlük bütün bürokratik militarist kurumlarıyla teşhir oluyor. Halk düşmanı özü geniş kitlelerce daha iyi kavranıyor. Sivil ve resmi cinayet örgütlerinin bütün "gizli" yanları deşifre oluyor.

Binlerce emekçi ve devrimcinin kanına giren, Maraş, Malatya, Sivas, Elazığ, Ankara ve daha birçok yerde kitle katliamlarına girişen, "emniyet kuvvetlerinin yardımcısıyız" diyerek kanlı katliamlarını MİT, Kontr-gerilla ile birlikte gerçekleştiren MHP, ÜGD gibi yarı-askeri cinayet örgütleri her geçen gün tecrit oluyor. MHP'nin ÜGD, ETKO, TİT, TYK, MİSK vb. legal, illegal yan örgütleri ve MİT, Kontr-gerilla ile içiçe yürüttüğü katliamlar bir bir deşifre oluyor. Milyonlarca emekçi bu cinayet ocağı halk düşmanı faşist örgütlerin üzerine yürüyor. Kitleler "MİT, Kontr-gerilla dağıtılsın, MHP, ÜGD kapatılsın", "Faşist katillerden hesap sorulsun" diye haykırıyor. Kitlelerin anti-faşist mücadelesinin kazandığı boyutlar ve bu mücadelenin proleter devrimci ve devrimci demokratların önderliğinde yükseliyor olması gericiliğe korku salıyor. Ve onlar gelişen mücadele karşısında bazı faşist katilleri cezalandırmak zorunda kalıyorlar.

Ve tam da faşist cinayet örgütlerinin yüzü ortaya çıkıp, faşist katiller tek tek deşifre edilirken, kitleler resmi ve sivil faşist cinayet örgütlerinin üzerine yürürken, bütün gericilik el ele bu mücadeleyi saptırıp küllendirmeye ve dikkatleri başka alanlara çekmeye soyundu. Ortaya atılan seçim oyununa MHP gibi bütün faşist örgütler dört elle sarıldılar. Bütün düzen partileri, AP, CHP, TKP, TİKP, TSİP ve diğerleri kitlelere "seçime katılın" çağrıları yapıyor.

Devamı Sayfa 6'da

HALKIN KURTULUŞU

Korkunun ecele faydası yoktur

İşçiler, köylüler, tüm emekçiler burjuva-toprak ağası partilerden, parlamentodan, seçimlerden umudu kestikçe, her türden gerici mihrak işçi sınıfını ve emekçi halk kitlelerini burjuva-feodal kurumlara bağlamak için yeni yöntemler geliştiriyor.

Onlar bir yandan kitleleri faşist, reformist, revizyonist demagoji ile aldatmaya çalışırken ve yükselen anti-faşist mücadeleyi düzenin sınırları içine hapsederek pasifize etmeye, bastırmaya uğraşırken, bir yandan da militarizm sopasını daha çok ön plana çıkararak kitlelere gözdağı vermek istiyorlar. Aynı zamanda da gericiliğin parçalanmış siyasi güçlerini bir cephede toplamanın, siyasi istikrarı sağlamanın planlarını, hazırlıklarını yapıyorlar.

Bu konudaki en son örneklere geçtiğimiz haftalar içinde tanık olduk. Önce Genelkurmay Başkanı 'asarız,keseriz' yollu bir demeç verdi. Arkasından emperyalist akbabaların bazı sözcüleri 'iktidar partisi ile muhalefet partileri arasında diyalog' dan bahsettiler. Bunu felaket tellalı Hürriyet gazetesinin 'birlik' çağrısı ve Cumhurbaşkanının konuşması izledi. Bunun üzerine bütün gerici mihraklar şu veya bu oranda, şu veya bu gerekçeyle egemen sınıfların emekçi halk kitlelerine yönelen yeni saldırı hazırlıklarını ve bunun faşist devletin en yetkili ağızları tarafından dile getirilmesini açıkca desteklediklerini ilan ettiler.

Bütün gericilerin ortak bir paltformda birleşmesinin ve militarizmin ön plana çıkarılarak kitlelere yeni gözdağı verilmesinin nedeni, elbetteki, kitlelerin yükselen anti-faşist mücadelesidir ve bu mücadelenin giderek yeni boyutlar kazanıyor olmasıdır. Dahası kitlelerin burjuva-toprak ağası partilerinden daha çok koparak giderek devrime doğru yönelmeleridir, devrimci alternatifin kendini daha çok hissettirmesidir. Karşı-devrimin ve karşı-devrimci siyasi mihrakların tecritinin hızlanmasıdır.

İşte egemen sınıflar ve onların siyasi egemenliklerinin çeşitli kurumları ve kolları, kitlelerin yükselen anti-faşist mücadelesini bastırmak, buhranın bütün ekonomik ve siyasi sonuçlarını emekçi sınıfların sırtına daha büyük oranda yıkmak için ve karşı-devrimin, faşizmin tecritini önlemek için kitlelere gözdağı vermeye, reformizmin yanında militarizmi daha da ön plana çıkarmaya çalışıyorlar. Özellikle kitlelerin burjuva-feodal partilerden, parlamentodan ve seçimlerden daha çok umudu kesmesi ve giderek daha çok devrim alternatifine yönelmesi, komünistlerin ve devrimci-demokratların kitlelerin anti-faşist devrimci potansiyelini harekete geçirmesi egemen sınıfları ve onların siyasi temsilcilerini daha çok çileden çıkarıyor. Faşist devletin en yetkili ağızlarından devrimcilere, demokratlara tehditler savuruyorlar. Bir yandan da bütün faşist partilerden dinci partilere, re-

Devamı Sayfa 6'da

Silah geri tepecektir!

● Egemen sınıflar yeni saldırı hazırlıkları içinde

30 Ağustos "Zafer Bayramı" egemen sınıfların en etkili ve yetkili çevrelerinin, faşist diktatörlüğü ayakta tutmak için tezgahlanan yeni planın açıklanması ve bu plan lehinde kamuoyu oluşturulması için bir vesile oldu.

Cumhurbaşkanından Hern Kiep'e, Hürriyet gazetesinden Türk-İş ağalarına kadar egemen sınıf sözcüleri ve emperyalizmin akıl hocaları, anarşiye karşı mücadele edebiyatı arkasında emekçi sınıflara saldırdılar.

Cumhurbaşkanı ve Genel Kurmay Başkanı'nın ateş ve barut kokan, emekçi sınıfları tehdit eden konuşmaları bütün egemen sınıf çevrelerince alkışlarla karşılandı. Aydınlık'dan Günaydın, Hürriyet, Hergün'e kadar bütün egemen sınıf sözcüsü basın günlerdir, bu konuşmaların "mükemmelliğinden, akla uygunluğundan" dem vuruyor. İşadamları daha da ileri giderek, bu söylenenlerin lafta kalmamasını, hemen uygulanmasını istiyorlar.

Devamı Sayfa 6'da

Karşı-devrimciliğin son durağı

Faşizmin, faşist diktatörlüğün yeni saldırı hazırlıklarının Cumhurbaşkanının, Genelkurmay Başkanının ve Hürriyet gazetesinin ağzından dile getirilmesinden sonra, bütün karşı-devrimci siyasi mihraklar faşizmin yeni saldırı hazırlıkları karşısında sevinç çığlıkları atmaya, anti-faşist kitle eylemlerinin durdurulması için faşist-militarist güçlere destek çağrıları yenilemeye başladılar.

Bunların en ileri gidenle-

Devamı Sayfa 6'da

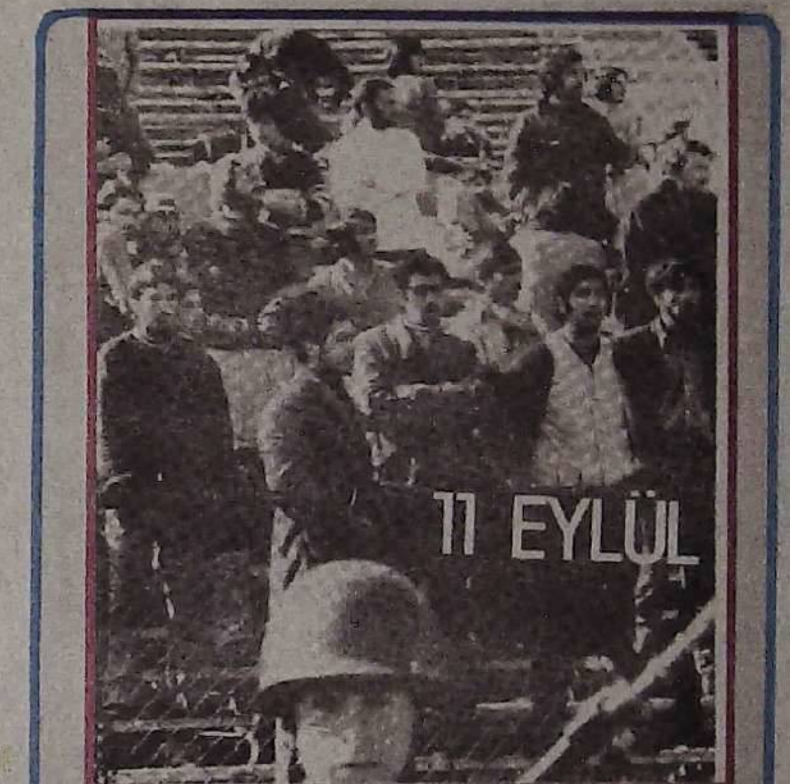

İlaç tekelleri halkın sağlığı ile oynuyor

Geçtiğimiz ay Ankara Eczacılar Odası'nın, yabancı ilaç tekellerinin ve yerli işbirlikçilerinin oyunlarını açığa çıkarmak amacıyla yaptığı üç günlük uyarı direnişine karşın yine de eczanelerde ilaç bulmak mümkün olmuyor. Bütün hayati öneme sahip ilaçlar hâlâ piyasada bulunmamaktadır. Öte yandan ilaç tekellerinin ve aracı firmaların depolarında sık sık ilaç stokları ortaya çıkarılmakta ve piyasada yokluğu çekilen ilaçların depolarda saklandığı anlaşılmaktadır.

Türkiye'ye ilaç hammadesinin hemen hemen tümü dışardan ithal edilmektedir. Üstelik bu büyük tekellerin uzantıları olan Türkiye'deki ilaç firmaları hem kendi kârlarını hem de ana tekelin kârlarını artırmak amacıyla hammaddeyi maliyetinin ve dünya fiyatlarının çok üs-

Devamı Sayfa 6'da

Faşist darbenin 6. yılında Şili

YAZISI 7. SAYFADA

Sel felaketi mi? Cinayet mi?

Amasya, Çorum, Samsun, Tokat illerinde şiddetli dolu yağışı sonucu altmışı aşkın emekçi hayatını kaybetti. Binlerce emekçi evsiz ve yiyeceksiz kaldı. Binlerce baş hayvanı sel suları alıp götürdü. Eski Çeltek Kömür Ocakları'nda çalışan 16 işçi yerin 80 metre altında ve sel suları içinde kaldılar. Aradan günler geçmesine rağmen işçilerin bulunduğu galeriye varılamadı.

Basın ve TRT günlerdir dolu ve sel felaketinin sonuçlarını açıklamakta, galeride sel suları altında kalan 16 işçiye u-

Devamı Sayfa 6'da

BAĞLANTISIZLIK MASALLARI HALKLARI ALDATAMAYACAKTIR

YAZISI 2. SAYFADA

Kurtuluş'un reformist seçim taktiği

YAZISI 5. SAYFADA

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN !

'Bağlantısız' ülkeler zirve toplantısı Küba'da yapıldı

Bağlantısızlık masalları halkları aldatamayacaktır

Dünya devriminin itici gücü ne idüğü belirsiz ülkelerin topluluğu değil, bütün ülkelerin işçileri, beş kıtanın halklarıdır.

Geçtiğimiz haftanın başında Küba'nın başkenti Havana'da toplanan Bağlantısız Ülkeler Zirve Toplantısına yüzü aşkın ülkenin devlet ve hükümet başkanları katıldı. Beş gün süren toplantı sırasında üye ülkelerin aralarındaki çelişkilerin büyük boyutlara vardığı görüldü.

Son yıllarda bütünüyle Sovyet sosyal-emperyalizminin paralı askeri durumuna gelen Küba'nın Devlet Başkanı Castro ve Etiyopya, Afganistan gibi ülkeler her sorunda sosyal-emperyalistlerin çıkarlarını savunan bir konum almalarının yanı sıra Somali, Fas, Zaire vb ülkeler, batılı emperyalistlerin çıkarlarını savunan bir tutum takındılar.

Son aylarda özellikle Afrika'da iki süper devlet arasındaki çelişkilerin keskinleşmiş olması Bağlantısız Ülkeler Zirve Toplantısına da aynı biçimde yansıdı. Toplantının birçok oturumu kavga gürültü içinde geçti. Özellikle Sovyet çıkarlarının temsilcisi Küba ile diğer ülkelerin arasındaki çatışma yüksek boyutlara vardı.

Küba, Etiyopya, Afganistan gibi Sovyet sosyal-emperyalizminin çıkarlarını savunan eğilimi temsil eden ülkeler karşısında başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere batılı emperyalistlerin çıkarlarını savunan ülkeler de toplantıda güçlü bir blok oluşturdular.

Bu arada gerçekten konferanslar ve toplantılar yoluyla süper devletlere ve tüm emperyalistlere karşı bir güç merkezinin yaratılabileceği eğilimini taşıyan milli burjuva yönetimlerin temsil edildiği ülkeler grubu da Zirve Toplantısında temsil edildi. Zirve toplantısına damgasını vuran çatışmalar esas olarak bu üç grup ülke arasında yoğunlaştı.

HER ŞEYİ BELİRLEYEN SINIF GERÇEĞİ

Bağlantısız Ülkeler Zirve Toplantısı bir kez daha her siyasi çizgiyi ve tutumu belirleyenin sınıf gerçeği, sınıf kıstası olduğunu göstermiştir. Çin revizyonistlerinin "Üç Dünya Teorisi" ve Titocuların "Bloksuz, Bağlantısız Dünya Teorileri"nin yaymaya çalıştığı hayallere bir kez daha güçlü bir darbe indirilmiş olmaktadır. Bağlantısız Ülkelerin 6. Zirve Toplantısı yüzü aşkın ülkeyi içinde toplayan bağlantısızlık çuvalının gerçekte ayrı çıkarlara, ayrı hedeflere sahip olan ülkeler topluluğu olduğunu göstermiştir. Tito gibi bağlantısız ülkeler sahtekarlığının mimarlarının bütün çabalarına karşın bu çelişki ve çıkar çatışmaları daha önceki toplantılarda olduğu gibi 6. Zirve'ye de damgasını vurmuştur.

Elbette yine daha önce olduğu gibi bu toplantıda da çeşitli eğilimleri barındıran milli burjuva iktidarların yönetimde bulunduğu ülkelerin temsilcileri kâh uzlaşıcı bir tutumla, kâh mücadeleci bir ruhla anti-emperyalist eğilimlerini belirtmişler, iki süper devletin yağma, soygun ve askeri müdahalelerine karşı çıkmışlardır. Ancak bu ülkelerin çabaları da yoğun çatışmalara sahne olan toplantının kuru gürültüsü içinde kaybolup gitmiştir.

BLOKSUZLUK MASALININ TEHLİKESİ

Bloksuz ülkeler topluluğu veya üçüncü dünya ülkelerinin birliği adı verilen sahtekarlıklarının tehlikesi ve zararı yalnızca emperyalizm ve dünya gericiliği karşısında artılarla eksilerden oluşan ve böylece birbirinin etkisini kıran bir topluluğun ortaya çıkarılması değildir. Bu teori ve uygulamalar aynı zamanda halklara, kendilerini sömüren, zenginliklerini yağma eden ve buna karşı çıkılınca askeri müdahalede bulunmaktan da kaçınmayan emperyalistlerin karşısında kendi kurtuluşlarını sağlayacak ve gerçekte emperyalistlerin uzantılarından oluşan bir güç merkezi yaratılabileceği izlenimi vererek halkların gerçek kurtuluşunu sağlayacak mücadelelerin önüne de engeller çıkarmayı hedeflemektedir. İşte zaten bu sahtekarlığın esas tehlikeli ve zararlı yanı da burasıdır. Ancak halklar, yaşadıkları deneylerle emperyalistlerin pençelerinden masa başındaki toplantılarla, onlarla yapılacak uzlaşmalar aracılığı ile sağlanamayacağını bilmektedirler. Ve işte bu nedenle bağlantısız ülkeler sahtekarlığı da tüm diğer sahte kurtuluş teorileri gibi çökmeye mahkumdur.

"Bağlantısızların" evsahibi "Bağlantısız" Küba

1955 Bandung Konferansı ile temelleri atılmaya başlanan Bağlantısız Ülkeler hareketinin 1. Zirve Toplantısını Yugoslavya'nın başkenti Belgrad'da yapmasından bu yana 18 yıl geçti. Bu yıl Küba'nın başkenti Havana'da yapılmakta olan 6. Zirve toplantısı şimdiye dek en fazla ülkenin katıldığı zirve toplantısı oldu.

6. Zirve Toplantısının en önemli noktalarından biri bu toplantının Küba'da yapılması. Bu zirve aynı zamanda Küba 'devrimi'nin 20. yıldönümüne rastlatılarak Küba'nın uluslararası planda iyice azalmış olan saygınlığının yeniden kazandırılması da amaçlanmıştır.

Bağlantısızlar 6. Zirve Toplantısının ev sahibi, Küba gerçekte bütünüyle Sovyet sosyal-emperyalizmine bağımlı bir ülke.

Bu bağımlılığın bir sonucu olarak Küba'nın devrim öncesi zayıf olan ekonomisi hiçbir gelişme göstermedi. Örneğin devrim öncesinde diktatör Batista döneminde Küba'nın şeker kamışı üretimi 7 milyon ton iken devrim sonrasında günümüze kadar hiçbir zaman üretim bu sayıya ulaşamadı. Üstelik 1957'de şeker, Küba'nın tüm ihracatının % 80'nini oluştururken, bu oran 1976 da % 86'ya ulaştı. Tüm bu dönemlerde Sovyet sosyal-emperyalistleri ve Comecon'a bağlı diğer revizyonist ülkelerle ticarette giderek arttı. 1977 yılında Küba'nın dış ticaretinin % 80'i Comecon ülkeleriyle ve %60'ı salt Sovyetlerleydi. Küba'nın bu dönemdeki kalkınma hızı Karaipler ülkelerinin en düşüklerinden biri oldu.

Bu ekonomik bağımlılığın siyasal ve askeri alanda da kendini göstermemesi olanaksızdı.

Böylesi bir yönetim ve bağımlılık ilişkileriyle ülkenin ve Küba halkının refaha ulaşması olanaksızdı. Hala temel tüketim maddelerinin bile karnelerle alındığı Küba'da kişi başına ayda 2.5 kg pirinç verilmektedir. Devriminden 20 yıl sonra sosyalist (!) Küba'da halkın hala doyamadığı ortaya çıkar.

Küba'nın son yıllarda, ortaya çıkan en önemli özelliği ise Sovyet sosyal emperyalizminin elini uzatmaya çekindiği dünyanın bazı bölgelerinde onun maşalığını, vurucu güçlüğünü yapmasıdır. Comecon içinde Sovyetler ve Polonya'dan sonra en fazla askeri güce sahip olan (90 bin yedek hariç değişik isimler altında Küba'nın silahlı kuvvetleri 300 bini aşmaktadır) Küba'nın ordusundan, polisine hatta istihbarat teşkilatına kadar tüm güçleri Sovyet sosyal-emperyalistleri tarafından eğitilmekte, yetiştirilmekte, ve donatılmaktadır.

Küba'nın Sovyet sosyal emperyalistleri yararına, yurt dışına asker göndermeleri ilk kez 11 Kasım 1975'te karara bağlanmıştır. Bu karardan sonra Küba, Sovyetlerden aldığı destek ve yardımla bu alandaki faaliyetlerini geliştirecek ve Afrika kıtasına gönderdiği asker sayısı 1979 yılında 42-45 bine ulaşacaktır.

İşte Bağlantısız Ülkeler 6. Zirve Konferansı Küba gibi böylesi "bağlantısız" (!) bir ülkede toplanmaktadır. Bir yanda Tito gibi emperyalist uşağı revizyonistler, ve gerici rejimlerin temsilcileri, diğer yanda Küba gibi Sovyet sosyal-emperyalizminin uşakları. Her türden revizyonistin kendi peşine takabilmek amacıyla alkışladığı bu zirve toplantısı çeşitli emperyalistlere ekonomik, askeri ve siyasal olarak bağlı ülkeler arasında bir sürtüşmeden öteye gitmeyecek ve dünya kapitalizminin ve emperyalizminin yıkılması yönünde hiç bir somut adıma tanıklık etmeyecektir.

"Bloksuzlar" evsahibi Castro Brejnev'in kolları arasında.

ULUSLARARASI KOMÜNİST HAREKET VE TÜRKİYE

STALIN YILI KAMPANYASI

Tiran Radyosu 27 Ağustos 1979 tarihli yayınında "M-L Hareket Bütün Dünyada Büyüyor ve Güçleniyor" adlı programında, çeşitli Marksist-Leninist partilerin Stalin yılına ilişkin faaliyetlerinden söz etmiştir. Özellikle Brezilya KP'sinin ve PKP(YK)nın bu konuda faaliyetlerine değinen Tiran Radyosu, HALKIN KURTULUŞU'nun, Stalin'in Marksizm-Leninizme yaptığı katkılara ilişkin değerlendirmelerini anlatmıştır. Radyo, Halkın Kurtuluşu'nun konuya ilişkin değerlendirmelerini özetledikten sonra, şöyle devam etmiştir.

"HALKIN KURTULUŞU kendi siyasi ve ideolojik çizgisini dünya proletaryasının önderleri Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in öğretilerine dayanarak çözümlemiş ve bu sorunu gerçek Marksist-Leninistleri revizyonistlerden ayıran önemli bir ilke sorunu olarak ele almıştır.

Emperyalist-revizyonist ülkelerin buhranının her gün derinleştiği dünyada bugün gerçek Marksist-Leninist partiler uluslararası birlik için mücadele etmektedirler. HALKIN KURTULUŞU da Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in öğretilerine dayanan bu birliği desteklemektedir."

5 kıtadan

SUDAN ZAMLARIN ARDINDAN BASKI YASALARI GELİYOR

Sudan halkının son zamlara karşı yükselttiği mücadelenin ülke çapında yayılması sonucu paniğe kapılan gerici yönetim bir dizi baskı yasasını piyasaya sürmeye hazırlanıyor. Ülkenin tek partisi olan gerici partinin "yeniden örgütlendiğini" bildiren yönetim, böylelikle baskıyı daha yoğunlaştırmayı planlıyor. Ülkedeki karışıklığın "tek nedeni" olarak devrimcileri gösteren devlet başkanı devrimcilerin tüm mesleki örgütlerden atılmaları için çağrıda bulundu. Gerici yönetimin tüm baskı yasalarına ve faşist tedbirlerine karşın, birçok kentte zamlara karşı gösteriler olanca hızıyla devam ediyor.

ÇİN KÖYLÜLER PEKİN'DE GÖSTERİ DÜZENLEDİLER

Pekin'de köylüler kırsal alanlarda hüküm süren yoksulluk ve sefaleti protesto etmek amacıyla yeni bir gösteri daha düzenlediler. Gösterileri revizyonist Çin yönetiminin polisi dağıttı ve köylüleri geçen yıl başkentte inşa edilen "konuk ağırlama merkezlerine" doldurdu. Buna karşın, köylüler aynı gün, Bakanlıklar binası önünde ikinci bir gösteri düzenlediler. İlk gösteride sürekli olarak "Adalet ve Ekmek" sloganını atan köylüler ikinci gösteride, yere oturdular ve kalabalığı dağıtma emri almış polisler tarafından çember içine alındıkları halde, protestolarını sürdürdüler.

NAMİBYA AZANYA YURTSEVERLERİNİN MÜCADELESİ SÜRÜYOR

Güney Afrika ırkçı rejimi tarafından işgal edilen Namibya'da, Azanya yurtseverleri mücadeleyi sürdürmekte kararlılar. Düşmanın askeri merkezlerine karşı eylemlere girişen yurtseverler büyük bir askeri malzeme deposunu bombaladılar ve düşmanı askeri malzeme kaybına uğrattılar. Ülkenin güneyinde askeri bir konvoyu pusuya düşürerek, ırkçı rejimin askerlerini öldürdüler. Güney Afrika'nın saldırılarını püskürtmek için silah elde döğüşen Azanya yurtseverleri, son eylemlerinde, mayınlarla ırkçı rejimin 10 askerini saf dışı ettiler.

Alman tekelci burjuvazisinin yeni can simidi

Bugünün Hitler'i Strauss

Başbakan adayı Strauss ve Cumhurbaşkanı Carstens: İkisi de eski birer Nazi.

ALMANYA KOMÜNİST PARTİSİ/M-L, ALMAN TEKELCİ BURJUVAZİSİNİN YENİ SALDIRILARINI VE STRAUSS'UN İLERLEYİŞİNİ DURDURMAK İÇİN BÜYÜK BİR KAMPANYA AÇTI

Federal Almanya'da 1980 sonbaharında yapılacak parlamento seçimlerine ilişkin Alman tekelci burjuvazisinin temsilcisi CDU-CSU ittifakı Almanya'nın "ünlü" gericilerinden Strauss'u Başbakan adayı olarak belirledi. Bu olay, eski Nazi partisi üyesi Karl Carstens'in Cumhurbaşkanı yapılmasının ardından Alman tekelci burjuvazisinin yeni bir adımıdır. Kapitalist bunalımın gittikçe şiddetlendiği sınıf mücadelesinin keskinleştiği, ve iktidardaki "Sosyal-Demokrat" hükümetin giderek daha sert önlemlere başvurmak zorunda kaldığı Almanya'da Strauss'un Başbakan adaylığı, Alman büyük sermayesinin açıktan açığa gerici ve faşist bir siyasal çizgi izlediğinin ifadesidir.

Carstens'in Cumhurbaşkanlığı Alman işçi sınıfı ve ilerici kamuoyu tarafından büyük bir öfkeyle karşılanırken, şimdi de tüm gerici Alman basını Strauss'u temize çıkarma kampanyasına girişti. Ama gerçekte, kimdir bu adam?

-Strauss eski bir Nazi subayı olarak 2. Dünya Savaşında faşist Hitler birliklerinde görev yapmıştır.

-Strauss Federal Ordunun yeniden silahlanmasına büyük katkılarda bulunmuştur, nükleer silahlanmaya karşı çıkan Nobel ödülü sahibi Otto Hahn'ı "Hiroşima'yı düşündüğünde gözlerinden yaş akan ve geceleri uyuyamayan yaşlı bir aptal" olarak nitelendirmiştir.

-Strauss'un adı bir dizi rüşvet olayına ve sefahat alemine karışmıştır.

-Strauss yalnızca Almanya'da değil Almanya dışında da gerici, faşist bir Almanya'nın tipik temsilcisi olarak tanınmaktadır.

"Kızıl sıçanları deliklerine kovacak cesur vatandaşlara ihtiyaç" olduğunu söyleyen bu adam Alman devrimcileri tarafından CDU-CSU'ya karşı yapılan bir gösteriyi şöyle karşılamıştır: "Yasaları çiğneyen bu kişiler düzenin ve kamuoyunun rahatını bozmuşlardır. Bu adamlar hayvan gibi davranıyor. Onlara karşı insanlar için yapılmış yasalarla harekete geçmek olanaksızdır."

Pinoşe, Somoza, Türkeş vb. gibi faşistlerle yakın ilişkiler içinde bulunan Strauss, 1977'de Şili'yi ziyareti sırasında "özgürlük yalnızca düzen içinde olasıdır." dediğinde faşist Pinoşe diktatörlüğünün varlığını açıkça inkar ettiğini belirtiyordu.

Strauss'un bir başka yakın dostu da faşist Türkeş'tir. Türkeş'in Almanya'yı ziyareti sırasında Strauss ile gizli toplantılar yaptığı bilinmektedir. TİKP'nin de sık sık övdüğü Strauss, faşist MHP'nin ilerici ve devrimci Türkiyeli emekçilere yönelik saldırılarının doğrudan ve en büyük destekçisidir. Strauss, geçtiğimiz yıllarda Çin'i de ziyaret etmiş ve Çin yetkilileri tarafından büyük ilgiyle karşılanmıştır. İki tarafın yayınladığı ortak bildiride Çin yöneticileri ile Strauss arasında hiçbir görüş ayrılığı olmadığı açıklanmıştı.

Almanya Kominist Partisi / Marksist-Leninist, devlet aygıtının faşistleştirilmesinin yeni bir adımı olan bu girişime karşı halkı direnmeye ve gericiliğe ve faşizme karşı geniş bir devrimci cephenin oluşturulması için çağrı yapıyor. AKP/ML Başkanı Ernst Aust yoldaş bir yorumunda şöyle demektedir:

"Tarihin tekerrür etmeyeceğinden söz ediliyor. Bu yalnızca koşullu olarak doğrudur. Bugün örneğin Federal Almanya'da faşizmin NSDAP biçiminde bir parti aracılığıyla değil, daha çok başında Strauss'un bulunduğu bir parti aracılığıyla iktidara gelme olasılığı vardır... Bunalımın gittikçe keskinleşmesine mali sermaye çoğu kez açık faşist terörcü egemenliğini kurarak yanıt vermektedir"

Almanya'da olduğu gibi ülkemizdeki "Üç Dünyacı" revizyonistler de Strauss'un, kapitalistlerin bunalım programının bir temsilcisi olduğunu örtbas etmeye çalışarak faşizm tehlikesini küçümsüyorlar. Onlar, böylece, işçi sınıfının gericiliğe ve faşizme karşı siyasal mücadelesini engellemek istiyorlar.

Oysa Strauss, bugünün Hitleridir ve Carstens, Strauss vb. Alman emperyalizminin egemenliğinde bir Avrupa yaratma hayallerini mutlaka gerçekleştirmeye çalışacaktır. AKP/ML 1929-1933 yıllarına benzer bir ekonomik bunalımın yaklaşmasıyla birlikte Strauss'un engellenmesi için çağrıda bulunmaktadır: "Bu olaylar karşısında susalım mı? Er ya da geç, Sosyal-Demokratların, sendikacıların, komünistlerin, Alman ve yabancı işçilerin yeni toplama kamplarında buluşacakları günü mü bekleyelim? Arkadaşlar, buna izin veremeyiz! Henüz vakit vardır. Strauss'un ilerlemesini durdurunuz! Yeni bir 1933'ü engelleyiniz! Unutmayınız ki, kim Strauss'u seçerse, o, gericiliği, faşizmi ve savaşı seçiyordur!"

Strauss, 1977'de Şili'yi ziyaret ettiğinde Pinochet'i övüyor ve "özgürlük yalnızca düzen için olanaklıdır" diyordu. İşte onun "özgürlük"ten anladığı.

Tiran radyosu'nun Türkçe yayınları 3. yılına girdi

Tarihsel bir önemi olan AEP 7. Kongresinden sonra başlayan Tiran Radyosunun Türkçe yayınları üçüncü yayın yılına girdi.

Marksizm-Leninizmin ölümsüz öğretilerini izleyerek ilerleyen Arnavutluk, Türkiye emekçilerine sesleniyor. Tiran Radyosu her türden emperyalizme, ve gericiliğe karşı Marks Engels, Lenin ve Stalin düşüncelerini savunarak, dünyadaki sınıf mücadelesini anlatıyor, ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelelerinin deney ve derslerini aktarıyor.

Tiran Radyosu sosyalist Arnavutluk ve diğer ülkelerden haberlerin yanı sıra, uluslararası komünist hareketin gelişmesini anlatan "Marksist-Leninist Hareket Bütün Dünyada Büyüyor ve Güçleniyor", Arnavutluk'un kurtuluşundan bu yana ekonomik toplumsal ve kültürel alanlardaki başarılarını açıklayan "Sosyalist Arnavutluk'tan" ve "Marksizm Leninizm Her Zaman Yeni ve Bilimsel Bir Öğreti", "Proletarya Kapitalizmin Mezar Kazıcısı" gibi teorik içerikli programlarla "Militan bir Kültür ve Sanat İçin" vb başlıklı programlar yayınlamaktadır.

Tiran Radyosu'nun Türkçe yayın saatleri şöyledir:

Saat	Kısa dal.	Orta Dalga
06-06.30	41 m.	247 m
19.30-20	25.31 m.	206 m
21-21.30	25.31 m.	206 m
22-22.30	41.50 m.	
01-01.30	31.49 m.	

100. DOĞUM YILINDA STALİN

Yaşasın Marksizm-Leninizm

④ STALİN, LENİNİST PARTİ ÖĞRETİSİNİN SAVUNUCUSU VE GELİŞTİRİCİSİ -1

Stalin ve burjuvazinin korkulu rüyası

"....PROLETERLERİ İKTİDAR UĞRUNA MÜCADELEYE YÖNELTECEK KADAR CESUR, DEVRİMCİ BİR DURUMUN ÇAPRAŞIK KOŞULLARI İÇİNDE YOLUNU ŞAŞIRMAYACAK KADAR DENEYİM SAHİBİ VE HEDEFE GİDEN YOLDA HİÇ BİR ÇEŞİT KAYAYA ÇARPMADAN YOL ALABİLECEK KADAR ESNEK, MÜCADELECİ BİR PARTİ (....) OLMAKSIZIN, EMPERYALİZMİ DEVİRMEK, PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜNÜ KURMAK DÜŞÜNÜLEMEZ." (STALİN, LENİNİZMİN SORUNLARI, Sy.86)

"STALİN, LENİNİST PARTİ KAVRAMININ PARTİNİN İRADE VE EYLEM BİRLİĞİNİN PROLETER DEVRİMİ SONUNA DEK GÖTÜRMEK İÇİN PARTİNİN TARİHSEL GEREKLİLİĞİNİN ÖNCÜ ROLÜNÜN YILMAZ BİR SAVUNUCUSUYDU. BU NEDENLE, TÜM REVİZYONİSTLER, 'PARTİ İÇİNDE ÇEŞİTLİ ÇİZGİLER', 'TÜM HALKIN PARTİSİ'Nİ SAVUNANLAR, PROLETER SINIF NİTELİĞİNİ YADSIYANLAR, PARTİ İÇİNDE LİBERALİZMİ TEORİ HALİNE GETİREN YA DA PARTİNİN DEVRİMCİ NİTELİĞİNİ BÜROKRASİYLE YIKMAK İSTEYENLER SINIRSIZ BİR BİÇİMDE STALİN'E SALDIRIYOR." (18 PARTİNİN STALİN YILI DOLAYISIYLA ORTAK AÇIKLAMASI'NDAN)

Bolşevik Partisinin 1. Kuruluş Kongresinin üzerinden 81 yıl, şanlı Bolşevik Partisinin önderliğinde gerçekleştirilen dünyanın ilk proleter-sosyalist devrimi olan Ekim Devriminin zafere ulaşmasının üzerinden 62 yıl geçti.

Bu süre içinde Ekim Devrimi ve bu devrimi zafere ulaştıran Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin (Bolşevik Partisinin) evrensel ilkeleri dünya komünistlerine, dünya proletaryasına ve ezilen halklara yol gösterdi, yol göstermeye devam ediyor. Şanlı Sovyet devriminin ve dünya proletaryasının büyük öğretmenleri Lenin ve Stalin'in devrimci fikirleri ve Bolşevik Partisi'nin örgütlenmesi konusunda ortaya koydukları evrensel tezler bütün dünya komünistlerinin ve proletaryasının yolunu aydınlatıyor. Bütün ülkelerin komünistleri ve proleterleri bugün bu tezlere her zamankinden daha çok sarılıyorlar.

Gene bu süre içinde, devrimin ve Bolşevik Partisinin, onun örgütlenmesine ve kitlelerin gücünü harekete geçiren genel evrensel ilkelerinin gücünü gören her türden burjuvazi ve emperyalist, Leninist parti ilkelerini geliştirerek bunları hayata geçiren ve dünya proletaryasına ışık tutan Stalin'e saldırmaya, onun büyük ismini karalamaya, dünya proletaryasının ve ezilen halkların gözünden düşürmeye çalışmışlardır. Stalin'e karşı azgın bir kampanya yürüterek, O'nu 'despot", 'zalim' ilan ederek bir yandan Sovyet devriminden ve Marksizm-Leninizmden korkularını dile getirmişler, bir yandan da devrimi, yeni komünist partilerin kitleler arasında örgütlenmesini ve kitlelerin devrimci gücünü harekete geçirmesini önlemeye çalışmışlardır. Bugün de bunu sürdürmektedirler.

Onlar Leninist-Stalinist parti ilkelerinin, evrensel doğruluğunu ve bunların komünist partisi aracılığı ile kitleler arasında nasıl maddi bir güce dönüştüğünü somut olarak gördükleri için ve bu durum burjuvazinin ve emperyalizmin sonu demek olduğu için; burjuvazi, her zaman işçi sınıfı hareketine saldırıya, onu yok edip dağıtmaya komünist partisine saldırı ile, onun kitleler arasındaki gücünü kırmakla, parti üyelerini yok etmeyi planlamakla başlamıştır. Proletaryanın en üst siyasi örgütlenme biçimine sahip olmasını engellemeye çalışmıştır. Bunu yaparken, bir yandan da işçi sınıfı hareketini saptırmak, onu düzenin sınırları içinde pasifize etmek için sahte teoriler icat etmekten geri kalmamış ve bunu Marksizm-Leninizm adı altında piyasaya sürmeyi denemiştir.

Çünkü proletarya demokratik ve sosyalist devrimdeki hegemonyasını, sosyalist devrime geçişi ve devrimden sonra sosyalizmin inşasını, proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürmeyi ancak komünist partisinin yönetimi altında gerçekleştirebilir.

Burjuvazi bunun için komünist partisini tasfiye etmeyi, onu ortadan kaldırmayı, proletaryanın en üst siyasi örgütlenme biçimine sahip olarak siyasal ve sosyal devrimi gerçekleştirmesini önlemeyi amaçlamaktadır. Bütün karşı-devrimcilerin Stalin'e saldırmasının, Leninist-Stalinist parti ilkelerini yozlaştırmaya çalışmasının temel nedenlerinden biri de budur.

Bu konuda burjuvazinin ve emperyalistlerin en büyük yardımcısı her renkten revizyonist ve reformisttir.

Revizyonizm: Burjuvazinin ve emperyalizmin yardımcısı

Bolşevik Partisi II. Enternasyonal oportünizminin ve onun burjuva parti teorisinin tarihi mirasının reddi ve mahkumiyeti temelinde kurulmuş ve Leninist-Stalinist parti ilkelerinin uygulaması temelinde Ekim Devrimine, Lenin'in ölümünden sonra da Stalin'in önderliğinde proletarya diktatörlüğü altında Sovyet proletaryasının sosyalizmi inşa etme ve sağlamlaştırma mücadelesine önderlik etmiştir. Fakat daha başından itibaren burjuvazi, uluslararası emperyalizm ve onların parti içindeki uzantıları Bolşevik Partisini tasfiye etmek, O'nu içeriden çökertmek ve burjuvazi ve emperyalistler için kabul edilebilir bir sosyal-reform partisine dönüştürmek için ellerinden geleni yapmışlardır. Ama Lenin ve Stalin'in önderliğinde Sovyet proletaryası ve Sovyet Komünistleri parti içindeki burjuva unsurları, Troçkistleri, Buharincileri vb. mahkum etmekte, bu burjuva hizipleri parti dışına atmakta, partinin Bolşevik niteliğini sürekli olarak korumakta ve geliştirmekte tereddüt etmemiştir. Fakat Stalin'in ölümünden sonra partiyi ele geçiren Kruşçev-Brejnev revizyonistleri şanlı Bolşevik Partisini 'bütün halkın partisi' yaftası adı altında burjuva bir parti haline dönüştürmüşler, arkasından da sosyalist Sovyetler Birliği'ni kapitalist ve sosyal-emperyalist bir ülke haline getirmişlerdir. Bunu her şeyden önce partiyi ele geçirerek gerçekleştirmişlerdir.

Kruşçev-Brejnev revizyonistlerinin Bolşevik Partisini ele geçirerek onu burjuva bir parti haline dönüştürmeleri sadece Sovyetlerin ulusal sınırları ile sınırlı kalmamış tersine uluslararası komünist hareketi bütünüyle etkilemiş, tasfiye etmeyi amaçlamıştır. Bunda da büyük ölçüde başarılı olmuşlardır. Gerek sosyalist ülkelerdeki, gerekse kapitalist-emperyalist, yarı-sömürge, yarı feodal ülkelerde bir dizi komünist partisi Kruşçev revizyonizminin çizgisini benimseyerek tasfiye olmuş ve birer burjuva partisi, karşı-devrimci partiler haline veya sosyal-reform partileri haline dönüşmüşlerdir. Kruşçev revizyonizmi Leninist-Stalinist parti ilkelerine karşı büyük bir hücuma geçmiştir.

Kruşçev revizyonistleri, Stalin'in partiden temizlediği bütün burjuva, karşı-devrimci unsurları 'kurban' olarak ilan ederek Bolşevik Partisine doldurmuş ve bu politika Stalin'e, onun parti konusundaki devrimci fikirlerine saldırı, oportünist, revizyonist mihraklar tarafından ve burjuvazi tarafından bütünüyle desteklenmiştir. Bütün oportünist, revizyonist mihraklar karşı-devrimcileri alkışlamakta adeta birbirleriyle yarışmışlardır.

Elbette Stalin'e ve onun parti konusundaki devrimci fikirlerine saldırı da Çin revizyonistleri, Mao Zedung da kendine düşen görevi yapmış, Kruşçev revizyonizminin saldırılarını şu veya bu biçim altında, şu veya bu gerekçe ile desteklemiştir; hatta sadece bununla da kalmamışlar, Çin revizyonistleri kendi anlayışlarına ve burjuva, küçük-burjuva parti modellerine uygun olarak, partinin gereksizliğini keşfederek onu cephenin içinde eritip, tasfiye edip ve bir 'fikir akımı' düzeyine düşüren Titocuları alkışlamakta, Marksizm-Leninizm karşısında, Lenin ve Stalin'in Marksist parti öğretisi karşısında Tito'yu yüceltmekte ısrar etmişlerdir.

Bugün de Çin revizyonistleri bu siyasetlerini Marksizm-Leninizmin evrensel ilkelerine saldırmayı diğer tüm revizyonistlerle birlikte sürdürmektedirler.

Burjuvazinin korkusu

Her renkten oportünist ve revizyonist akım, diğer tüm şeylerin yanında, Marksist-Leninist örgütlenme ilkelerine karşı çıkarken ve Stalin'in nezdinde ona saldırırken, Marksizm-Leninizmin örgütlenme ve parti faaliyetine ilişkin tez ve ilkelerini, koşulların değişmesi, somut koşullara yaratıcı bir biçimde uygulama Marksizm-Leninizme katkı vb. gerekçelerle ya açıktan açığa geçersiz ve eskimiş ilan etmekte, ya da onları sözde kabul eder görünerek içini boşaltmakta, kendi revizyonist ve oportünist [illegible] tez ve ilkelerini Marksizm-Leninizm adına sinsi bir biçimde piyasaya sürmekte ve uygulamaktadırlar.

Onlar bununla, proletaryayı örgütsüz bırakmayı, yükselen sınıf mücadelesinin pasifize olmasını ve burjuva düzenin dar sınırları içine hapsolmasını, kapitalist-emperyalist sistemin, sömürü ve soygunun daha uzun süre yaşamasını amaçlamaktadırlar. Her renkten revizyonist ve oportünist parti ya burjuvazinin siyasal egemenliğinin doğrudan bir parçası olarak, ya da burjuvazinin dolaylı bir yedek gücü olarak faaliyet göstermektedirler.

Ama burjuvazinin, revizyonizmin ve oportünizmin açık veya sinsi saldırılarına karşın, Marksizm-Leninizmin örgütlenme ve parti faaliyetine ilişkin evrensel tez ve ilkeleri dün olduğu gibi bugün de geçerliliğini korumaktadır ve korumaya devam edecektir. Bolşevik Partisinin geçmişte kaldırdığı devrim ve sosyalizm bayrağı bugün yere düşmemiştir, Marksist-Leninist partilerin elinde güçlü bir silah olarak proletaryanın ve halkların demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin en önünde taşınmaktadır. Dünyanın her yerinde devrimci proletarya ve gerçek komünistler, Lenin ve Stalin'in tanımladığı ve Stalin'in geliştirdiği tipteki partileri güçlendiriyor, inşa ediyor olmadığı yerlerde onu yaratmak için mücadele ediyor. Onlar bugün genç ve güçsüz olsalar da, geleceğin biricik temsilcileridir.

Burjuvazi ve revizyonizmin korkusu da buradan gelmektedir.

(Gelecek yazı: STALİN ve PARTİNİN ÖRGÜTLENME İLKELERİ)

Devrime adanmış bir yaşam 1879-1953 (3)

Stalin, Tiflis'e döndükten kısa bir süre sonra, yeniden gizli bir basımevinin kurulması çalışmalarını üstlendi. Alvabar Basımevi olarak bilinen, yeni kurulan bu gizli basımevinde çeşitli dillerde birçok kitap, broşür ve dergi basıldı. Burada basılan yayınların yazılarının birçoğu Stalin tarafından yazılıyordu. Basımevi yoğun bir şekilde çalışıyor, bildiriler gazeteler basılıyor ve fabrikalarda işçilere dağıtılıyordu. Rus devrimi tarihinde en büyük basımevi olan Stalin'in kurduğu Alvabar Basımevi 1906 yılında polis tarafından tespit edildi ve kapatıldı

1904 yılının Kasım ayında, Bolseviklerin Tiflis'teki bir konferansına Stalin başkanlık etti. Konferanstan bir ay sonra, Stalin yoldaşın önderliğinde, Bakü'de işçiler çok büyük ve iyi örgütlenmiş bir grev düzenlediler. Bu grevin sonunda işçiler patronla bir toplusözleşme imzalamayı basardı. Böyle bir şey Rusya'da ilk defa oluyordu. Olay, bütün Rusya'da yankı buldu. Daha bu olayın yankıları sürerken, St. Petersburg'da 4 işçinin işten atılması üzerine Putilov fabrikası işçileri greve gittiler. Kısa bir süre içinde grev dalgası bütün Rusya'ya yayılmaya başladı.

Putilov fabrikasındaki grev patlak verir vermez, bir polis ajanı olan Papaz Gapon, yönetimi ele aldı ve grevci işçilerin bağışlanması için bir dilekçeyle Çar'a başvurulmasını önerdi. 9 Ocak 1905'teki gösterinin başında haç, kilise bayrakları ve dilekçeyle Gapon vardı. 140 bin kadar işçi Kışlık Saraya yürüdü. Fakat onları karşılayan Çar değil, makineli tüfekler, kurşunlar ve polis saldırısıydı. Binlerce işçi ölmüş, binlercesi de yaralanmıştı. Rus işçi sınıfı düşmanlarını artık artık daha iyi tanımıştı. Çar'ın "Kanlı Pazar"ının ardından ülkenin her yanında grevler ve gösteriler birbirini izledi.

Stalin yoldaş, 1905 yılının Aralık ayında, Bolşeviklerin Tammerfors'taki (Finlandiya) Tüm Rusya Konferansına katıldı. Lenin'le ilk kez bu konferansta karşılaştılar ve konferansın yönetici politik komitesinde birlikte çalıştılar. O günden sonra Lenin'le arasında sağlam bir bağ kuruldu. Konferanstan sonra, o sırada, Moskova'da silahlı ayaklanma başlamış olduğundan, Lenin'in tavsiyesi üzerine Konferans hızla tamamlandı ve delegelerin ayaklanmaya bizzat katılmalarını sağlamak amacıyla dağıldı. Lenin St. Petersburg'a, Stalin ise Kafkaslara döndü.

Stalin yılı ve Marksist-Leninist partiler

PKP(YK)'nın 3. Kongresinde içinde bulunduğumuz yılın Stalin yılı olarak kutlanması kararı alındı.

PKP (YK) 100. doğum yıldönümünde Stalin'i anıyor

PKP(YK) 3. Kongresinde içinde bulunduğumuz yılın Stalin yılı olarak kutlanması kararını aldı. Parti yayın organı BANDEİRA VERMELHA kararı ilan ederken şunları açıkladı:

"Lenin'in sadık öğrencisi Stalin'in eseri, SSCB de sosyalizmin inşasının somut şartlarında sağ ve sol oportünistlere, Troçki ve Tito'ya karşı Marksizmin Leninizmin savunulmasına, uygulanmasına ve zenginleştirilmesine çözülmez bir biçimde bağlıdır.

Stalin proleter Komünist Partisi'nin savunulması ve güçlenmesi için Leninist ilke ve kuralları uyguladı. Stalin'in önderliğinde modern, güçlü, sosyalist sanayinin kurulması, tarımın kollektifleştirilmesi, üretimde sosyalist ilişkilerin mükemmelleştirilmesi için Leninist planı başarıyla uyguladı. Ve böylece SSCB de sosyalist inşanın zaferi sağlandı.

Dünyanın her yanında gerçek komünist Partilerin kurulması ve güçlenmesi sorununda, Stalin'in paha biçilmez katkıları sözkonusudur. Bir yandan Titoculuğu teşhir eden diğer yandan burjuvazinin Nazizm planlarını yere çalan odur. Bütün bu nedenlerden dolayı burjuvazi ve her türden revizyonistler Stalin'den nefret etmekte ve ona çamur atmaktadırlar.

PKP(YK), bugün Stalin bayrağının dünya proletaryasının ve Marksist-Leninistlerin elinde güven içinde olduğuna inanmaktadır.

PKP(YK) Stalin yılı dolayısıyla bir dizi kitap yayınlıyor.

1879-1979 Centenário de Stáline

Portekiz Komünist Partisi (YK) bir süredir merkez yayın organı Bandeira Vermelha'da Stalin'in yapıtlarını ve düşüncelerini tanıtan bir yazı serisi yayınlıyor.

PKP(YK)'NIN STALİN YILINDA BEŞ HEDEFİ

1. KADROLARIN SAYISINI ARTIRMAK
2. PARTİ İÇİNDEKİ İŞÇİ ÜYE ORANINI ARTIRARAK, PKP(YK)'NIN SINIF BİLEŞİMİNİ DÜZELTMEK.
3. 500'DEN DAHA FAZLA İŞÇİNİN ÇALIŞTIĞI İŞLETMELERİN BÜYÜK ÇOĞUNLUĞUNDA HÜCRELER OLUŞTURMAK VE İŞLETME KOMİTELERİNİN SAYISINI ARTIRMAK.
4. PARTİDE YAŞ ORTALAMASINI YÜKSELTMEK.
5. KADINLARIN ORANINI ARTIRMAK.

Kruşçevciler, Stalin'in adını heryerden kazımaya çalıştılar; kitaplardan, halk şarkılarından, Sovyetlerin tarihinden. Ama onun adını Sovyet emekçilerinin kalbinden silemediler. Sovyet proleteryası Stalin'i hiçbir zaman unutmadı. İşte Gürcistanın yüksek dağlarında bir duvarın üzerinde bir slogan: "YAŞASIN STALİN"

ZİNCİRLERİMİZDEN BAŞKA KAYBEDECEK HİÇ BİR ŞEYİMİZ YOKTUR

"Toplumsal Anlaşma" yırtılmalıdır

KİT'lerde çalışan 500 bin işçiye bir yılı aşkın bir süredir uygulanan Toplumsal Anlaşma'nın, işçi düşmanı niteliği iyice ortaya çıktı. Öyle ki, bu anlaşmanın baş savunucusu durumunda olan Türk-İş ağaları bile "gözden geçirilmesini" istemek zorunda kaldılar.

Türk-İş ağalarının, son günlerde, bu anlaşmanın "sosyal içerikli" maddelerinin uygulanmadığı, 'yönetime katılma modelinin tespitinde gecikildiği vb konularda hükümeti suçlamaya girişmesi, bu ihanet anlaşmasının gerçek niteliğinin saklanma manevralarından başka birşey değildir. Türk-İş ağalarına göre; bu anlaşma, iyi bir anlaşmadır, ama hükümet bazı maddeleri uygulamaya sokmayarak anlaşmanın iyiliğine gölge düşürmüştür.

İşte Türk-İş ağaları böyle bir noktadan kalkarak, Toplumsal Anlaşma'yı savunmakta, bu konularda uzlaşmaya varılamazsa, anlaşmayı yeniden "gözden geçireceklerini" söylemektedirler.

Ama açıkça bilinen bir şeydir ki, Türk-İş ağalarının Toplumsal Anlaşma'dan duydukları huzursuzluk onun şu "sosyal içerikli" maddesinin uygulanmaması, ya da bu koşula hükümetin uymaması değildir. Onları huzursuz eden esas etken tabandaki işçilerin bu ihanet anlaşmasına karşı gösterdikleri tepkidir. Bütün pazarlıklar, bütün manevralar bu tepkiyi yatıştırmaya yöneliktir.

Çünkü; başta Türk-İş ağaları ve hükümet olmak üzere, her soydan gerici ve faşistin cabalarına karşın işçi sınıfımız bu ihanet anlaşmasını kabul etmemiştir. İşçiler, ileri sürdükleri taleplerle her zaman Toplumsal Anlaşma'nın sınırlarını aşmışlar ve bu anlaşmayı bir sınıf işbirliği anlaşması olarak nitelemişlerdir. Öyle ki, rakibini yıpratmak isteyen ve işçileri kendi yanına çekmek isteyen bazı sendika ağaları bile-gerçekte bu ihanet anlaşmasını canı gönülden desteklemekle birlikte-karşısındaki ağayı Toplumsal Anlaşma'dan yana olmakla suçlamayı ticari bulmaya başlamışlardır. Bunu Türk-İş ağaları da açıkça söylemişler, bu anlaşmanın uygulanmasının, anlaşmanın sözde DİSK'i güçlendirdiğini, kabul etmek zorunda kalmışlardır.

Türk-İş ağalarının telaşlarının gerçek nedeni bundan başka bir şey değildir. Ve şimdi onlar bu ihanet anlaşmasını gözden geçirerek, üstüne biraz şeker sürerek, bir süre için olsa bile işçileri oyalamayı amaçlamaktadırlar.

Ama Türk-İş ağalarının mücadeleyi saptırmak için giriştikleri bu manevrada sökmeyecektir. Çünkü işçiler, bu anlaşmanın kötülüğünün şu veya bu maddesinin uygulanmamasında değil, kötülüğün esasta olduğunu, bu anlaşmanın bir bütün olarak sınıf işbirliği anlaşması olduğunu görmüşlerdir. Ve bu anlaşmayı yırtmak için mücadele etmektedirler.

Gerçekten de, daha baştan sınıf sendikacılığının açıkça ortaya koyduğu gibi, "Toplumsal Anlaşma" bir bütün olarak, bir ihanet anlaşmasıdır. Diğer bir deyişle bu anlaşma; ideolojik alanda burjuvazinin işçi sınıfına düzeni kurtarma çağrısı, ekonomik alanda ise, işçiler üstünde baskı ve sömürüyü artırma girişimidir. İşte, işçi sınıfımız bu temel gerçeği kavramaya başladığı içindir ki, bu anlaşmaya karşı mücadele etmekte, onun şu veya bu şekilde "gözden geçirilerek" kabul edilebilir bir biçim almasını değil, yırtılmasını istemektedir. Mücadelesi de onu yırtmaya yöneliktir. Bu nedenledir ki, işçi sınıfımız hükümet- patron- sendika ağası üçlüsünün ayak oyunlarına gelmeyecek, yeni şekli ne olursa olsun o, bu ihanet anlaşmasını yırtma mücadelesini sürdürecektir. Daha bugünden bunun belirtileri vardır.

DSM mücadelemiz grupçuluktan başı dönmüş şaşkınları ezip geçecektir

Adana Tekel işçileri DHY'nin sahtekarlığını açıklıyor

Ocak-şubat aylarında başlayan DSM'yi inşa faaliyetleri, ilk dönemlerde 15-20 kişilik toplantılarla başladı ve bazen 70-80 kişilik toplantılara çıktı. Bu toplantılar sırasında; henüz yeni ortaya atılan bu örgüt biçiminin, sendikal faaliyette özgül bir örgütlenme biçimi olduğu, bir sendikanın yapması gereken tüm işleri yapacağı, programının sınıf sendikacılığı-nın programına tekabül ettiği propaganda edildi ve sınıf sendikacılığı çizgimiz kavratılmaya çalışıldı. Bu faaliyetler yürütülürken DSM'nin sadece HK'çularından meydana gelen dar bir örgüt değil; birimdeki sınıfın tümünü kucaklaması gereken bir kitle örgütü olduğu sürekli gözönünde bulundurularak dışımızdaki siyasi hareketlerin taraftarlarına (DHY ve DY'a) birlikte muhalefet yürütme, muhalefetin sadece seçimden seçime değil de sürekli kılınması, bunun için de muhalefet örgütünü birlikte yaratma çağrısı yapıldı. İlk dönemlerde DY taraftarları bu çağrıya hiç cevap vermediler. DHY taraftarları ise, süregelen toplantılarımıza katılmaya başladılar. Toplantıların birinde; (28 işçi katılmıştı) bizim hazırladığımız program taslağı üzerinde tartışılıp anlaşmaya varıldı. Bir başka toplantıda da 2'si HK, 2'si DHY taraftarı olmak üzere 4 kişilik DSM Yönetim Kurulu seçildi. Örgütün adı DSM (Devrimci Sendika Muhalefeti) olarak kabul edildi. İlk iş olarak da, yaklaşmış olan sendika şube yönetim kurulu seçimlerine bir alternatif olarak çıkmak üzere bir bildiri dağıtarak sınıf sendikacılığının ve DSM'nin niçin mücadele ettiği ortaya kondu. Bu arada DSM YK haftada bir düzenli toplantılarını yapıyordu. Seçim günü yaklaştığında DY ın. başkan adayı olarak göstereceği kişi ÜGD'liler tarafından kafa-kola alınıp, onların listesine geçince, orta yerde kalan DY, DSM'ye katılma önerisi yaptı. DSM bunu memnunlukla karşıladı. Ancak, DY seçimden-seçime muhalefet anlayışındaydı. Şayet DSM sendikanın şube yönetim kuruluna seçilemezse DY'un tekrar DSM'den ayrılacağı önceden görülüyordu.

DSM seçimlere HK+DY+DHY'yi kapsayarak girdi. Seçimde üç liste çıkmıştı. Birisi ÜGD+TİP+TSİP+E.Birliği vb. revizyonist karması bir liste. İkincisi DSM listesi, Üçüncüsü ise Reformistler+Üç Dünyacıların listesi. Revziyonistler 500'ün üzerindee oy alarak seçimi kazandılar. DSM listesi 378 oy aldı. Reformistlerin listesi ise 329 oy aldı. DSM listesine verilen oy, esas olarak DSM'nin ortaya koyduğu programa verilmiştir. Zira; DSM'yi oluşturan siyasetlerin aktif taraftarları, 15'er, 20'şer kişiyi geçmemektedir.

Önceden de tahmin edildiği gibi, seçimler biter bitmez DY için muhalefet de bitti. Ancak, DHY'nun durumu daha da ilginç.

DHY, DSM'DEN AYRILIYOR

DSM program taslağı tartışılıp-karara bağlandıktan sonra, birimin özgül taleplerinin tespiti ve üzerinde anlaşılan ilkelerle birlikte uğruna mücadele edeceğimiz taleplerin bildiri olarak birimdeki kitleye yayınlanması kararlaştırılmıştı. DHY taraftarları, bu talepleri içeren bir liste getirdi. Bu talepler sisteme sokularak dağıtılmış olan bildirideki gibi sıralandı ve taleplerin sonu aynen şöyle bitirildi: ".. Yukardaki talepler daha da genişletilebilir. İşçi sınıfının çıkarlarına olan her talep, bizim uğruna AKTİF olarak mücadele edeceğimiz talep olacaktır."

Bildiri ve sınıf sendikacılığı programı bu şekilde dağıtıldıktan sonra DHY taraftarları, "bizim verdiğimiz talep listesindeki bazı maddeler değiştirilerek ifade edilmiş ya da eklenmemiş" dediler. Biz kendilerine talepleri içeren maddelerin istendiği kadar çoğaltılabileceğini, bunun önemli olmadığını, önemli olanın, üzerinde anlaştığımız, sendikal anlayışa ilişkin ilkeler olduğunu söyledik ve bu ilkelere itirazları olup-olmadığını sorduk. Ayrıca taleplerin daha da genişletilebileceğini, işçi sınıfının çıkarına olan her talebin uğrunda aktif olarak mücadele edileceğini belirten yukarıdaki alıntıda belirtilen paragrafı bildiriden bir daha okuduk.

İlkelere bir itirazları olmadığını (aslında itirazları, ortaya konan ilkelerin HK'nun sınıf sendikacılığı çizgisinde olduğunu farkettikten sonra başladı. İlkeler üzerindeki anlaşma 25-30 işçinin katıldığı bir toplantıda yapıldığı için ilkelere açıktan karşı çıkamayarak, "talepler eksik olmuş" diye meselenin özünü ilgilendirmeyen bir noktadan itiraz edip böyle bir ittifakı bozarak, farkında olmadan HK nın yedeğine düştükleri duygusundan kurtulmak istiyorlardı. Oysa biz ilkelerimizde tutarlı ve samimiydik. Hiçbir siyaseti yedeğe alma, hor görme ya da komplekse kapılma gibi bir tavrımız yoktu. Zaten böyle bir bakış açısı bizim DSM siyasetimizle çelişen bir şey olurdu.) sadece talepler arasında sıraladıkları örneğin; "sağlık sorunundaki bir maddenin" talepler arasına konmamış olduğunu belirttiler. Biz, aynı maddenin bir başka biçimde ifade edildiğini belirttik ve en kısa zamanda kitlesel bir toplantı yaparak bir seçime katılmış 378 oy almış olan DSM'nin durumunun ve faaliyetlerinin bir değerlendirmesinin yapılmasını istedik. Bu konuda bir karara varmamıza rağmen toplantı yapılamadı.

TEKEL'DEKİ DHY TARAFTARLARI, DHY'NİN YAYININI KABUL ETMİYOR

Aramızdaki ilişki bu durumda iken DHY'nun 75. sayısında Adana Tekel Sigara Fabrikasındaki DSM faaliyeti üzerine tamamen yalan ve tahrifata dayanan, buradaki taraftarlarıyla da çelişen bir yazı yayınlandı. Gazeteye göre DSM'yi inşa eden kendileriymiş. (!) HK taraftarlarını ittifaktan atmışlar. Pes doğrusu. Gözünü kırpmadan yalan söylemek diye buna denir. DHY yazarlarına Tekel Sigara Fabrikasındaki taraftarlarının (sorumlu taraftarlarının) "DSM adına ortak bir bildiri dağıtalım", önerimize verdiği şu cevabı hatırlatırız: "Biz DSM'yi savunmuyoruz. DSM HK'nun çizgisinde bir örgüt. Bizim kendi sınıf sendikacılığı anlayışımız var. Biz o anlayışımız ışığında kendimiz yazar dağıtırız." Evet aralarında hiçbir çelişki yok(!) herhalde.

Ayrıca DHY yazarları bir odaya kapanıp yazacak birşey bulamamanın şaşkınlığı içinde eline kalemi alıp peş peşe çam devireceklerine kalksın gelsinler de Adana Tekel Sigara Fabrikasında DSM'yi inşa edenin kim olduğunu, bugün fiilen kimin yürüttüğünü, bugün kimin yürüttüğünden de önemlisi DSM programının hangi siyasi çizgiye tekabül ettiğini görsünler ve yazı yazarken biraz yüzleri kızarsın.

Bugün Tekel Sigara Fabrikasındaki DHY taraftarları gazetenin 75. sayısının ellerine geçmediğini, böyle bir yazı varsa özeleştiri vereceklerini belirtiyorlar. Ayrıca tüm Tekel işçisi de kimin ne yapıp ne söylediğini de iyice görüyor artık.

DSM mücadelemiz her türden sendika ağalarını olduğu gibi, grupçuluktan başı dönmüş şaşkınları da ezip geçecektir.

YAŞASIN MÜCADELE ÖRGÜTÜMÜZ DSM !.
KAHROLSUN BURJUVA SENDİKACILIĞI-YAŞASIN SINIF SENDİKACILIĞI !

Adana TEKEL
Sigara Fabrikasından
DSM'li İşçiler

DHY'nin sahtekarlıklarını yayınlamaya devam ediyoruz

DHY'nin 75. sayısında birden bire ortaya çıkan sahte DSM çığırtkanlığının bir sahtekarlık ve reklamcılık üstüne oturduğunu geçmiş sayılarımızda açıklamıştık. Adana Tekel Fabrikasındaki sahte DSM'ciliğini de bu sayımızda açıklıyoruz.

Sahtekarlığının belgelerle açıklanmasından, telaşa kapılan DHY 81. sayısında demagoji ve yalana dayanan bir yazı ile Halkın Kurtuluşu'nun açıklamalarından kaçmaya çalıştı. Dürüstçe özeleştiri yapacak yerde şefler demagojiye sığınma yolunu seçtiler.

DHY şefleri, Halkın Kurtuluşu'nu reklamcılık ve hiçbir belgeye dayanmayan suçlamalar yaptığını söylüyorlar. Üstelik büyük bir subjektivizm içinde, kendi içinde bulundukları ruh halini Halkın Kurtuluşu'na mal ederek, Halkın Kurtuluşu'nun işçi sınıfı içinde "hiçbir gücü olmadığı" için böyle bir yayın yaptığını iddia edecek kadar herkesi güldürecek ciddiyetsizliğe düşüyorlar.

Önce şunu belirtelim ki, Halkın Kurtuluşu, yayınlarında bugüne kadar hiçbir zaman reklamcılığa başvurmamıştır. Dost düşman herkes bunu bilir. Tersine, herkes bilir ki, reklamcılık ve yalancılık DHY şeflerinin geleneğidir. Büyük şefler Aydınlık'a iltihak etmesine rağmen reklamcılık yeni şefler tarafından devralınmış ve sürdürülmüştür. Bugün de ayakta kalmak için reklamcılıktan başka sarılacakları bir şey yoktur.

Yalan ve belgelere dayanmayan yayın yapma sorununa gelince, Halkın Kurtuluşu, iddialarının bütününü, belgelere ve bizzat olayı yaşayanların bilgilerine dayanarak ortaya koymuştur. Eğer DHY'de hala biraz ciddiyet kalsaydı, bütün yazılanları yok sayarak yuvarlak laflarla demagoji yapacağı yerde, Halkın Kurtuluşu'nun iddialarına cevap vermeye, onları çürütmeye kalkardı. Ama şeflerde dürüstlüğün zerresi kalmadığı için onlar, yalana ve demagojiye sarılmışlardır.

Halkın Kurtuluşu'nun geçmiş sayılarında, Nazilli, Antep, İzmir-ESHOT seçimlerinde DHY'nin sahte DSM'ciliğini ortaya koyduk. Bu sayımızda da Adana-Tekel seçimleri ile ilgili sahte yayını açığa çıkarıyoruz. Bundan böyle de yakalarını bırakmayacağız. DSM adına yapılan tüm sahtekarlıklarını sergilemeye devam edeceğiz.

Kdz. Bakır işletmelerinde sendika ağaları tecrit oluyor

1976 yılından bu yana işçiler sendika ağalarına karşı giderek güçlenen bir mücadele yürütmektedirler. Öyle ki, başta sendika ağalarının peşinden giden ve bilinçsiz olan birçok işçi Karadeniz Bakır İşletmelerinde kendi haklarının savunulabilmesi için sendika ağalarının tecrit edilmesi gerektiğini artık daha iyi kavramaktadır.

Bugüne kadar işçiler, Türk-İş'ten, DİSK'e kadar bütün burjuva sendikacılığının işçi düşmanı yüzünü birçok kez gördüler. Reformist, revizyonist ve faşist sendika ağalarının, işçi sınıfının çıkarlarını savunamayacağı onlarca yüzlerce kez ortaya çıktı.

İşçiler K.B İşletmelerinde sendika ağalarına duydukları tepkiyi her seferinde gösterdiler. Faşist ve sosyal-faşist ağaların devrilmesi bunun kanıtıdır. Ancak işçiler bilinçsizlikten kaynaklanan nedenlerle reformistleri yönetime getirdiler. Süreç reformist sendika ağalarının da tıpkı diğerleri gibi düzen savunucusu olduğunu ve işçilerin çıkarlarını savunamayacağını gösterdi. Sendika ağalarının tümü de işverenlerle uzlaşıyorlardı. İşçiler kendi deneyleri ile bu uzlaşma sonucu birçok işçinin işten atıldığını gördüler. Sendika ağalarının işçileri sırtından hançerlemesine rağmen işçilerin mücadelesi, sendika ağalarını da hedefleyerek gelişti.

DSM İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİNİ PEKİŞTİRİYOR

Karadeniz Bakır İşletmelerinde her türden sendika ağalığına karşı işçilerin mücadelesi içinde gelişen Devrimci Sendika Muhalefeti, işçi sınıfının gerçek çıkarları doğrultusunda mücadele eden proleter devrimcilerin işçilerle bağlarının daha fazla gelişmesini sağlamaktadır. Örneğin İşletmede ücretlerin ödenmemesi üzerine DSM'nin çağrısı ile gerçekleştirilen protesto ve müdürlük binasının işgali bu konuda önemli bir adımdır. Nitekim bu protesto işvereni geriletti.

DSM gelişip işçilerin sendika ağalarına karşı

Devamı sayfa 6'da

Proleter devrimciler işçi sınıfı hareketinin en önünde

DSM SAFLARINDA BİRLEŞEN COCA-COLA İŞÇİLERİ PATRON VE SENDİKA AĞALARINI DİZE GETİRDİ

Ülkemizdeki diğer fabrikaların çoğunda olduğu gibi Coca Cola'da da her yıl mevsimlik adı altında işçi alınır. Bunlar, bir süre sömürüldükten sonra iş akitleri sona erer, işsizler ordusuna katılırlar.

Coca Cola patronu posta posta aldığı işçileri, 8 ay süreyle asgari ücretle çalıştırır. Hem en düşük ücretle işçi çalıştıran patron, hem de "iyi çalışırsanız, kadroya alınırsınız" diyerek onlara çok iş yaptırır. Coca Cola işçileri buna karşı sürekli bir mücadele yürüttüler. Ancak bugüne kadar mücadele öndersiz, kendiliğinden ve cılızdı.

Coca Cola direnişi çeşitli haksızlıkların yanı sıra geçici işçiliğe son vermek amacıyla başladı.

COCA COLA'LI İŞÇİ ARKADAŞLAR, [illegible]

D S M
(Devrimci Sendikal Muhalefet)

ALINAN DİRENİŞ KARARI VE MÜCADELENİN BAŞLAMASI

Direniş başlamadan önce fabrikadaki proleter devrimciler önderliğindeki DSM'li işçiler geniş bir propaganda faaliyetine giriştiler. Tüm işçilerin katıldığı geniş toplantılar düzenlendi. Toplantılar sonucunda DSM'li işçiler tüm mevsimlik işçilerin kadrolu yapılması ve toplusözleşme görüşmelerinin bir an önce uyuşmazlıktan çıkarılarak imzalanması için direniş kararı aldı.

Bayram arifesinde ilk çıkışı verilen 48 işçinin paralarını alamamaları üzerine üretim durdu. Fabrika bayram tatiline girdi.

Bayram sonrası direnişin örgütlenmesi için toplantı yapıldı. Direniş komitesi seçildi. Direniş komitesine 3 DSM'li işçi seçildi. Ayrıca oylama sonucu revizyonist bir hizipçi ve onun etkisinde kalan biri de komiteye girdi. Bir proleter devrimci komite başkanı oldu. Daha sonra da ünitelere göre birimler oluşturuldu.

Direniş günü sabah saat 07.00'de işçiler görevini almak üzere iş elbiselerini giydiler ve makinaları durdurdular. Satışa çıkan servis arabaları yurtsever devrimci gençliğin de yardımıyla engellendi.

Direniş başarılı bir şekilde başlarken, ilk iha

Devamı sayfa 6'da

MASS GÖMLEK İŞÇİLERİ DİRENEREK HAKLARINI ALDILAR

Bir süre önce İstanbul'da Mass Gömlekleri işçileri patronun baskılarını protesto etmek, işten atılan işçilerin işe alınmasını sağlamak ve sigorta hakkını elde etmek için direnişe geçtiler.

Ücretlerin zamanında verilmesini isteyen bir işçinin işten atılması üzerine durumu protesto eden işçilerin 9'u daha patron tarafından işten atılınca, DSM'li işçiler buna karşı direnme kararı alarak işi bıraktılar.

İşçilerin hep birlikte işi bırakması ve direnişe geçerek "İşten Atılmalara Hayır" demesi ve direnişte gösterdikleri kararlılık karşısında patron gerilemek zorunda kaldı. Atılan tüm işçiler işe alındı. Çalışma saatleri düzenlendi ve işçilerin sigorta hakkı tanındı. İşçiler bir kez daha haklarının ancak mücadele sonucu kazanılabileceğini gördüler.

HEKİMHAN MTA KAMPI İŞÇİLERİ DİRENEREK HAKLARINI ALDILAR

Malatya-Hekimhan MTA Kampı işçileri, bir bekçinin gece faşistler tarafından kurşunlanması üzerine, can güvenliklerinin sağlanması ve yeni haklar için direnişe gittiler. DSM saflarında birleşerek direnen işçiler, sendika ağalarının ve işverenin direnişi yozlaştırma çabalarını boşa çıkardılar.

Bir bekçinin 12 Ağustos gecesi faşistler tarafından kurşunlanarak yaralanması üzerine, DSM, kampda can güvenliğinin sağlanması ve köylere servis sağlanması için direniş çağrısı yaptı. Bütün işçiler bu çağrıya uyarak 13 Ağustos günü direnişe geçtiler.

İşyeri yetkili sendikası olan Dev-Maden-Sen'in Sivas Bölge Temsilcisi aynı gün direniş yerine gelerek, direnişi kırmaya çalıştı. Bu ağa önce, "sıkıyönetim altında direniş yapmanın yanlış" olduğunu söyledi. Ancak işçilerin direnişte kararlı olduğunu görünce ağız değiştirerek; "biz olsaydık direnişi böyle koymazdık, işyerine makinaların başına gider, çalışmazdık. Kamp şefi gelince çalışır görünür, o gidince yine işi bırakırdık" vb. saçma sapan laflar etmiştir. Sendika ağası işçilere "milyonluk makineleri nasıl dağlarda bırakarak burada direniş yaparsınız" diyerek niyetlerini ve anlayışını ortaya koymuştur.

Ancak işçiler, bu safsatalara kulak vermemişler, direnişlerini kararlıca sürdürmüşlerdir. İşçilerin kararlılığını gören sendika ağası ve kamp şefi işçilerin taleplerini kabul etmek zorunda kalmışlardır. Kamp şefi yazılı bir protokolle işçilerin taleplerini yerine getireceğini kabul etmiştir.

Ancak bu protokolun imzalanmasıyladır ki, direnişe katılan işçiler bir toplantı yapmışlar; "talepler yerine getirilmediği takdirde yeniden direnişe gitme" kararı alarak 1.5 gün süren direnişlerine, son vermişlerdir.

HAVZA KAPLICA İŞÇİLERİ DİRENİYOR !

Havza'da "Aslan ağzı, Kız gözü" adıyla bilinen kaplıcalarda çalışan işçiler, MHP'li faşist patronun baskı ve sömürüsünü protesto ve ücretlerinin artırılması, sendika ve sigorta hakkının tanınması amacıyla direnişe geçtiler. İki işçinin MHP'li patron tarafından işten atılması üzerine başlatılan direniş 79. günü doldurduktan sonra işçilerin kararlılığı karşısında tutunamayacağını anlayan potran, işçileri araya koyduğu AP'li, CHP'li kişiler vasıtasıyla aldatma yoluna gitti.

Havzalı proleter devrimciler işçilerin mücadelesinin içinde yer alarak polis ve patron baskısına karşı mücadele ettiler ve işçileri maddi ve manevi olarak desteklediler. Direnişin başından bugüne kadar işçilerin her türlü maddi ihtiyacı devrimcilerce karşılandı.

İşçiler haklarını alıncaya ve baskılara son verilinceye kadar mücadeleye kararlıdırlar.

DÜNYA İŞÇİLERİNDEN

Brezilya

Brezilya'da enflasyon oranının % 60'a ulaşması ve ekonomik ve siyasal bunalımın şiddetlenmesi sonucu, grevler ülke çapına yayılıyor. Sözkonusu grevler, yayılma hızı ve sürekli niteliğiyle, daha önceki grevlerden ayrılmaktadır.

150 000'i aşkın işçi ve memur ücretlerde artış talebiyle işi durdurdular. Rio Grande Do Sol Parana ve Rio dö Jenegro kentlerinde başlayan grev, hareketi tüm ülkeyi etkisi altına almakta gecikmedi. Porto Alegre kentinde, yapı işçilerinin bir bölümünün başlattığı grev, bu sektörde çalışan 60 000'i aşkın emekçinin aktif katılımı sonucu güçlü bir eyleme dönüştü. Altın ve maden ocaklarında, en ağır koşullar altında çalışan madenciler de greve katıldılar. Şoförlerin ve nakliyat emekçilerinin ücret talebiyle, ortak eylem koyarak işi durdurmaları üzerine, kentte hayat tümüyle felce uğradı.

Eğitim Bakanının eylemlerini "yasa dışı" ilan etmesine karşın, iki haftadan beri grevlerini sürdüren ortaöğrenim ve yükseköğrenim görevlileri mücadelelerini sonuna dek götürmeye kararlı olduklarını açıkladılar.

Orizonto'da 4000 kamyon şoförü ve çelik işçisi grev kararı alırken, Belo Horizonte kentinde görev yapan 13 000 belediye işçisi ve Brezilya posta, telgraf işletmesinde çalışan tüm memurlar işi durdurdular. Divinopolot ve Katete kentlerindeki tüm metalurjistler, Morrovelho ve Nova Lima maden ocağında çalışan tüm emekçiler işbaşı yapmayı reddederek grev hareketine katıldılar.

Her geçen gün, buhranın yükünü sırtlamayı reddeden işçi ve memurların katılımıyla güçlenen grev dalgası, faşist diktatörlüğün tüm engelleme çabalarına karşın gittikçe yayılıyor ve çığ gibi yükseliyor.

FAŞİST SALDIRI VE KATLİAMLARA KARŞI

Kitlelerin anti-faşist mücadelesi güçleniyor

ARDAHAN

ARDAHAN'DA ANTİ-FAŞİST MÜCADELE GELİŞİYOR

Sıkıyönetim ilanı ile birlikte faşist diktatörlüğün militarist güçleri emekçiler ve devrimciler üzerindeki baskıları artırarak bir terör ortamı yarattı. Onlarca kişinin tutuklanması ve devrimcilerin, demokratların işkenceye çekilmesi günlük uygulamalar haline geldi. Bu durum karşısında D. Yol ve Partizan taraftarları bütün keskin ve 'sol' culuklarına karşın ortadan yok oldular.

H.Kurtuluşu taraftarı devrimciler, sıkıyönetim ile birlikte, onun sivil faşist saldırganlara yarattığı saldırı ortamından da yararlanarak Ardahan'a dönmeye çalışan ve halka saldıran MHP'li faşistlere karşı ve sıkıyönetim terörüne karşı emekçi kitlelerin mücadelesini yükseltme kararlılığıyla hareket ettiler ve yoğun bir faaliyet sürdürdüler. Bu çalışmalar anti-faşist bir geleneğe sahip olan Ardahanlı emekçilerin ilgisiyle karşılandı. Proleter devrimcilerin kitle bağlarının gelişmesine paralel olarak faşistlere ve sıkıyönetim terörüne karşı mücadele de yaygınlaştı.

Bu mücadeleler sırasında, demokratik mevzilerden bir adım bile geri atılmaması gerektiği anlayışıyla hareket edildi. Faşist diktatörlüğün militarist güçlerinin saldırıları sonucu birçok devrimci tutuklandı, ağır işkence gördü. Ancak mücadeleyi engelleyemediler. Tüm baskılara rağmen sivil faşistler Ardahan'a sokulmadı. 1 Mayıs afişlemelerinin yaygın bir biçimde yapılması, 15-16 Haziran afişlemelerinin yapılması ve Ölçek köyünde estirilen faşist militarist terörün teşhir edilmesi, resmi militarist güçleri çılgına çeviriyordu. Ve onlar saldırılarını artırmalarına rağmen mücadelenin giderek güçlendiğini gördükçe kuduruyorlardı. Yine 25 Haziran'da fırın işçilerinin devrimciler önderliğinde gerçekleştirdikleri direniş, faşistlerin tüm engellemelerine rağmen başarıyla sonuçlandı. Polisin direnişçi işçilere saldırarak 4 işçiyi tutuklaması ise Ardahanlı emekçilerin faşist diktatörlüğe karşı kinlerini daha da biledi.

Bugün ülkenin diğer bütün yerlerinde olduğu gibi Ardahan'da da proleter devrimciler, emekçi kitleleri faşist diktatörlüğe, sömürü ve zulme karşı seferber etmek için kararlı ve ısrarlı bir mücadele yürütmektedirler ve mücadele her geçen gün daha da güçlenip gelişecektir. Devrimcilerin görevi bu mücadeleyi kitlelerle birleşerek yükseltmektir.

UŞAK

Uşak'ta 27 Ağustos'ta yapılan cenaze töreninde faşist cinayet odaklarının dağıtılması istendi.

FAŞİSTLERİN BİR CİNAYETİ DAHA

27 Ağustos günü Uşak'ın Garaj mevkiinde Cemil Çelik adlı devrimci yüzlerce kişinin gözleri önünde MHP'li faşistlerce katledildi. MHP'li katilin elini kolunu sallayarak kaçmasını polis seyretmekle yetindi.

Uşaklı devrimciler ve emekçiler ölüm haberini duydukları anda hastahanenin etrafını kuşattılar ve cenazeyi alarak Banaz ilçesine götürdüler. Mahalli yöneticiler cenaze törenini engellemeye kalktılarsa da başaramadılar. Cenaze törenine birkaç devrimci grup katıldı ve yapılan konuşmalarla faşist saldırılar protesto edilerek MHP, MİT, Kontr-gerilla vb. cinayet örgütlerinin kapatılması istendi.

İşte faşizmin alternatifi

Emperyalizmin ve egemen sınıfların çıkarlarının savunucusu bütün düzen partileri kitlelerin, yükselen anti-faşist mücadelesini pasifize etmek ve kendi gerici faşist, reformist, revizyonist kanallarına bu potansiyeli akıtmak için demagojik kampanyalarını artırdılar. Seçimler dolayısıyla, ortalıkta daha yoğun dolaşmaya başlayan halk düşmanları birbirlerini "suçlamaya" ve emekçi kitleleri inim inim inleten sömürü ve zulmün "sorumlusu" olarak göstermeye hız verdiler.

Bir süre önce CHP elebaşılarından Mustafa Üstündağ bir demeç vererek, CHP'nin "faşizmin alternatifi olduğu" yolunda yürütülen kampanyayı daha sistemli kılma doğrultusundaki gerici faaliyetlerini sürekli kılmada ısrarlı olduklarını dile getirdi. O şöyle diyor: "CHP iktidardan düşerse, kapkara bir faşizmi hep beraber yaşayacağız, Türkiye, Endonezya ve Şili olacaktır. Bunu istemiyorsak, faşizmi yenmek, sağ bir diktatörlükten kurtulmak istiyorsak seçimlere en geniş kitleyle katılmalıyız."

Gerici, halk düşmanı CHP elebaşıları bu tür demagojilere yeni başvurmuyor. Onlar, faşist diktatörlüğün koltuk değnekliğini bugüne kadar benzer demagojiler eşliğinde yürüttüler. Uyanan ve zulme başkaldıran emekçi kitlelerin karşısına sürekli olarak "halkçı" pozlarda çıktılar. Kendilerini "faşizme karşı", "sermaye diktatörlüğüne karşı", "savaşanlar" olarak göstermeye büyük bir özen gösterdiler. Bugün yapılan ise bu demagojik kampanyanın daha da sistemli yürütülmesi ve buna her zamankinden daha fazla ihtiyaç duymalarıdır. Buna neden ihtiyaç duyuyorlar?

MÜCADELE GERİCİLİĞİ KORKUTUYOR

Bugün ülkenin dört bir tarafında işçi sınıfı ve emekçi kitleler düzene karşı, sömürü ve zulme karşı ayağa kalkmaktadır. Anti-faşist mücadele her gün daha da gelişip yaygınlaşmaktadır. Birçok yerde kitleler, proleter devrimcilerin ve anti-faşist devrimci güçlerin önderliğinde burjuva yasalarının bütün yasaklamalarına ve faşist diktatörlüğün sivil ve resmi militarist faşist güçlerinin saldırı ve baskılarına rağmen mücadeleye atılmaktadır. Mücadele içinde kitleler dostunu ve düşmanını tanımakta, örgütlenmekte ve güçlerini birleştirmektedir. Faşist saldırılar karşısında örgütlü olmanın ve birleşmenin önemini kitleler bizzat mücadele deneyleri içinde yeterince olmasa da kavramaktadır. Birçok yerde faşist saldırılara karşı kendi savunmalarını yapmak üzere kitleler silahlanmakta, jandarma ve polis saldırılarına direnmekte, Ankara Bademlidere'de olduğu gibi karakolları basarak devrimcileri polisin elinden almaktadır. MHP ve diğer faşist cinayet odakları giderek tecrit olmaktadır. Bu faşist cinayet örgütlerinin militanları birçok yerde kitlelerin bizzat kendi gücüyle sökülüp atılmaktadır. İstanbul Cevizli Tekel İşletmesi işçilerinin mücadelesi bunun en açık kanıtıdır. Artık faşist saldırganlar, birçok yerde barınamaz hale gelmiştir. İşçi sınıfının mücadelesini, emekçi kitlelerin düzene başkaldırılarını engellemek ve mücadeleyi bastırmak için uygulamaya sokulan sıkıyönetim terörü sökmemektedir. Adana'nın, İstanbul'un, Ankara'nın ve daha birçok yerin yiğit emekçileri sıkıyönetimin terörüne karşı yürümekte, mücadeleyi yükseltmektedirler. Tanklı, toplu, binlerce jandarmalı ve bazukalı tehditler ve saldırıların sökmediğini bütün gericiler giderek daha açık görüyorlar. Aynı zamanda emekçi kitleler de birleşik örgütlü güce kavuştuklarında hiçbir gücün kendi mücadelelerini engelleyemeyeceğini kavrıyorlar. İşçi sınıfı, tüm baskı ve engellemelere karşın, sıkıyönetim süngüsüne karşı demokratik hak ve özgürlükleri için direniyor, yer yer dayanışma grevleri, siyasi grevler örgütlüyor. Ve bütün bunların yanı sıra,

Devamı sayfa 6'da

İSTANBUL

KÜÇÜK KAYNARCA'DA JANDARMA TERÖRÜ DEVAM EDİYOR

İstanbul Küçük Kaynarca da jandarma ve polisin giriştiği saldırılar gazetemizin daha önceki sayılarında yer almıştı. Geçen süre içinde bu saldırılar ve estirilen terör devam ettirildi. Mahalleyi sürekli denetim altında tutan jandarma, devrimcilerin evlerini sürekli gözaltında tutuyor ve gece evleri dinliyor. Ayrıca sık sık ev basılmakta, basılan evlerde jandarma adeta karakol kurmaktadır. Kahvelerde oturan halkın tedirgin edilmesini amaçlayan jandarma kahvelere mekanizma takırtıları ile girmekte, MHP'lilerle açık bir işbirliğine gitmekte ve mermi alış-verişi yapmaktadır.

Proleter devrimcilerin baskıları teşhir eden ve halkı mücadeleye çağıran propaganda faaliyeti, militarist güçleri ve sivil faşistleri telaşlandırmakta ve onlar daha saldırganlaşmaktadırlar.

Geçtiğimiz günler için de proleter devrimciler Küçük Kaynarca'da bir bildiri dağıttılar ve halkı mücadeleye çağırdılar. Bunu üzerine harekete geçen jandarmanın saldırısı püskürtüldü. Takviye alan jandarma saldırılarını artırdı ve evlerde arama yaptı. Bir şey bulamayınca halka baskı yaparak bildirilerin kim tarafından dağıtıldığını öğrenmeye çalıştı. Saldırı ve baskınları doğrudan yöneten yüzbaşı halka küfrederek, "kızılbaşlarınkökünü kazıyacağım" türünden tehditler savurarak halka gözdağı vermeye çalıştı. Ancak hiçbir tehditi sökmedi ve birşey öğrenemedi. Bunun üzerine daha fazla çılgına dönen yüzbaşı "bana bir Halkın Kurtuluşçusu gösterin yeter" diyerek proleter devrimci hareketin faşist diktatörlüğü ne kadar korkuttuğunu gösterdi. Bütün kahvelere de baskın yapan jandarmanın tüm baskıları karşısında Kaynarca halkı kararlıca direndi ve onlar halktan kendilerine yarayan hiçbir bilgi alamadılar.

Küçük Kaynarcalı proleter devrimcilerin emekçilerle kaynaşması ve birleşere mücadeleyi yükseltmesi tüm baskılara karşı halkın birleşik gücünü çıkarması faşist saldırıları darmadağan edecektir.

ÇORUM

MHP'Lİ FAŞİSTLER YDGD'Yİ BOMBALADI

20-8-1979 günü MHP ve ÜGD'li faşistler Çorum YDGD'yi bombaladılar ve gaz dökerek yakmaya çalıştılar. Devrimcilerin ve emekçilerin haber alarak toplanmaları üzerine kaçan faşist caniler, şapka ve ayakkabı gibi malzemelerini düşürdüler ve bu malzemelerin daha önce Barış Kahvesi'ni kurşunlayan Turgut Tu adlı ÜGD'li faşiste ait olduğu polis kayıtları ile açığa çıktı.

MHP ve ÜGD'li faşistler özellikle mezhep farklılıklarının bulunduğu Çorum vb. yerlerde karışıklık yaratarak emekçi kitlelere gözdağı vermek ve devrimcileri katletmek için Ramazan ayını bir fırsat olarak kullanmaya çalıştılar. Çorum'da birçok kahve ve lokantayı kurşunlayan ve birçok devrimciyi yaralayan bu çeteler en son olarak Çorum YDGD'yi bombaladılar. Derneği bombalayanların ÜGD Başkanı Erdal Aymelek ve yine ÜGD üyesi Hüseyin Selman ile Turgut Tu olduğunu herkes bilmesine rağmen polis bu faşistleri sormayı bile gereksiz görmektedir.

Yine Çorum Mecitözü ilçesinde 21 Ağustos günü faşistler bir bekçiyi öldürdüler ve birçok emekçiyi de yaraladılar. Ayrıca Mecitözü YDGD ve emekçilere ait birçok işyeri de faşist saldırganlar tarafından tahrip edildi. ÜGD'li faşistlerin, saldırısını polis açık bir biçimde destekledi ve devrimcilere saldırarak MHP'li faşistlerin devrimci, demokratlara ait işyerlerini tahrip etmelerine olanak sağladı. Emekçiler polis ve jandarmanın, MİT ve Kontr-gerilla'nın, MHP ve ÜGD gibi sivil faşist cinayet örgütlerinin yanında olduğunu ve onlarla birlikte sömürü düzenini yaşatmaya çalıştığını gördüler.

Ama ne MHP'li faşistlerin de de onlarıa açık bir biçimde işbirliği yaparak halka saldıran polis ve jandarmanın terörü Çorumlu emekçileri ve devrimcileri yıldıramaz. Saldırı ve provokasyonlar boşa çıkarılacak ve faşistler söküllüp atılacaktır.

GELİBOLU

GELİBOLU'DA POLİS İŞKENCESİ

31 Temmuz günü bir kahvede işçi olarak çalışan 15 yaşındaki bir genç polis tarafından gece saat 2'de karakola alındı. Sabah kardeşinin karakola alındığını öğrenen YDGD üyesi bir devrimci Gelibolu YDGD Başkanı ve Halk-Der Başkanı ile birlikte karakola kardeşini sormaya gitti. Bunun üzerine başta Burhan Girit olmak üzere polis, YDGD ve Halk-Der Başkanına ve yanlarındaki devrimciye işkence yapmaya ve kendilerinin yazdıkları, içinde karakola giden devrimcilerin gece yazı yazarken yakalandığı yollu yalanların yer aldığı tutanağı zorla imzalatmaya çalıştı. Devrimciler polisin tüm baskı ve işkencesine rağmen bu düzmece tutanağı imzalamadılar.

Polis işkencesine uğrayan devrimciler daha sonra 8 ve 10'ar günlük rapor alarak işkence gördüklerini kanıtladılar. Savcılık ve Kaymakamlık, olay adliyelik olmasına rağmen bugüne kadar işkenceci polisler hakkında hiçbir işlem yapmamıştır.

BALIKESİR

Sosyal-faşistlerin sahte kampanyaları boşa çıktı

Sosyal-faşist TKP, 18 Ağustos günü Balıkesir'de bir miting düzenledi. Bu mitinge katılanları abartarak veren Politika gazetesi "miting coşkulu geçti" türünden yalanlarla TKP'nin kitlelerden tecrit olmuşluğunu gizlemeyi amaçladı. Ne varki, bu koca man bir yalandı ve proleter devrimciler yürüttükleri kampanyayla TKP'nin kitleleri uyutmasına izin vermediler.

TKP'nin 18 Ağustos'ta düzenlediği ve 600 kişinin katıldığı mitinge emekçilerin katılıp bu faşist çetenin sahte kampanyalarına güç vermesini Balıkesirli proleter devrimciler yürüttükleri çalışmalarla engellediler.

Sosyal-faşistlerin bildiri dağıtmaları ve duvar yazılamaları büyük oranda engellendi. Dağıtılan bildirilerle TKP'nin ve kampanyalarının emekçileri aldatmaya yönelik olduğu ve bu tecrit olmuş çetenin düzeni korumak için her türlü kötülüğün kaynağı olarak sadece MHP'yi gösterdiği, özünde kitlelerin mücadelesinin düzene yönelmesini saptırmayı amaçladığı ortaya kondu. Emekçilerin oturduğu kahve ve diğer yerlerde sözlü ve yazılı propaganda yürütüldü ve düzenlenen sahte mitinge kitlelerin katılmaması gerektiği propaganda edildi.

Proleter devrimciler, D.Yol taraftarlarına eylem birliği önerisi götürdüler ve onları bu sahte kampanyaya karşı tavır almaya ikna ettiler. Bunun sonucu olarak DEV-GENÇ, ve BYDGD imzalı basına açıklama ve duvar gazetesi çıkarıldı ve kitlelere mitingi protesto çağrısı yapıldı.

Nitekim devrimcilerin çalışmalarının da etkisiyle emekçi kitleler bu sosyal-faşistlere ilgi göstermediler ve mitinge katılmadılar. TKP sosyal-faşistleri bütünüyle tecrit olduklarını gizlemek ve kendilerini güçlü göstermek için Balıkesir merkezinde ve ilçeler de farklı saatlerde miting düzenleme ve bir miting bittikten sonra oradaki güçlerini diğer mitinge katmak yoluna gittiler. Bandırma ve Burhaniye mitinglerine katılanların da katılımı ile Balıkesir mitingine sosyal-faşistler ancak 600 kişi toplayabildiler.

***

Balıkesir YDGD ve Dev-Genç'in açıklaması

Hakim sınıflar içine düştükleri bunalımdan çıkış yolu olarak daha çok sömürü ve baskı uygulamaktadırlar. Bunun sonucu olarak, bir yandan sıkıyönetim sopasını kullanıp zamları, pahalılığı işsizliği sıralarken, diğer yandan MHP, MİT, Kontr-gerilla gibi resmi ve sivil faşist güçleriyle halka ve devrimcilere saldırmaktadırlar. Bu saldırıların tek amacı halkımızı sindirip ses çıkaramaz hale getirmek, teslim almaya yöneliktir. Hakim sınıfların bu saldırılarına karşı, hayatın her alanında devrimciler dişe diş mücadele örgütlerken TKP, İGD ve TİKP'li hainler bu mücadeleyi hançerlemek ve düzen sınırları içinde tutmak istemektedirler. Böylesi bir ortamda Balıkesir'de faşizmin saldırılarına karşı anti-faşist güçler canları pahasına mücadeleyi örgütlerken, mücadeleyi arkadan hançerleyen mücadele kaçkınları TKP, onun eklentisi, besleme örgüt İGD'nin şehrimizde miting düzenlemeleri sahtekarlıktır. Balıkesir'de faşizme karşı mücadelede yer almayanlar kitleleri burjuvazinin icatezi altında, sahte umutlarla uyutarak faşizme teslim etmeyi amaçlamaktadırlar.

1 Mayısta sıkıyönetim paşalarından takdirname alanlar, başlarına çöreklendikleri sendika ve derneklerde yürütülen mücadeleyi düzen sınırları içerisinde tutup devrimcileri fabrikalardan, okullardan ihbarlayıp attıranlar, bu TKP'li, İGD'li besleme uşaklardır.

Balıkesir'deki halka ve gençliğe dayanmayanların dışardan getirecekleri bir avuç besleme ile miting, ilimizdeki anti-faşist mücadeleyi temsil edemez.

Şehrimizde 1 Mayıs 1979'da binlerce kişiyi seferber eden anti-faşist güçler, TKP'li ve İGD'li hainlerin bu sahtekarlıklarına izin vermeyecektir.

... Anti-faşist mücadeleyi arkadan hançerleyenlerin düzenlediği mitinge katılmayalım

... Yaşasın anti-faşist eylem birliği

DEV-GENÇ — *YDGF üyesi Balıkesir YDGD*

Muğla'da yapılan anti-faşist gösteride anti-faşist güç birliği gerçekleştirildi.

MUĞLA

FAŞİSTLER BİR DEVRİMCİYİ İŞKENCE İLE KATLETTİLER

Muğla'nın Dalaman ilçesinde faşistler D. Yol taraftarı bir devrimciyi işkence ettikten sonra kafasına kurşun sıkarak katlettiler.

18 Ağustos günü devrimcilere saldıran faşistlerin bu saldırıları boşa çıkarılınca ikinci gün öç almak için harekete geçen faşistler kalabalık gruplar halinde Dalaman'a gelerek faşist slogan ve marşlar söyleyerek devrimcileri ve halkı tahrik etmeye ve provokasyona getirmeye çalıştılar.

Devrimciler faşistlerin bu saldırı ve provokasyonunu boşa çıkarmak için hareket ettiler. Ancak D.Yol taraftarı bir devrimci tek olarak faşistlerin eline düştü. Faşistler önce işkence ettikleri devrimci genci sonra kafasına kurşun sıkarak öldürdüler. Devrimcilere saldıran devlet güçleri 11 devrimciyi gözaltına aldılar.

Ölüm haberinin duyulması ile birlikte çevre ilçelerden gelenlerin de katılması ile bir cenaze töreni yapıldı ve faşizme karşı emekçiler kinlerini haykırdılar.

TİKP'nin Pülümür'deki dayanakları: Toprak ağaları, fasistler, muhbirler

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının çıkarlarının bekçisi, sömürü ve zulmün savunucusu, emperyalizmin sadık uşağı TİKP faşistleri, Pülümür'de 30 adet Aydınlık adlı karanlık gazeteyi satabilmek için sürekli olarak aşiret çelişkisini körüklemekte ve muhbir ağını geliştirip görev bölümü yaptığı polis ve sıkıyönetim görevlilerine sömürü düzenine karşı mücadele eden devrimcileri ihbar etmekte ve ağalara karşı yoksul köylülerin mücadelesini "sahte solcuların karışıklık yaratması" olarak göstermektedir. TİKP faşistleri, devrimcilerin yoksul köylülerin yanında Binali ve Alişan ağalarına karşı tavır almasını "ortalığın karışması" olarak gösterirken bir bakıma doğruyu söylüyor. Ortalık karışıyor. Ama bu karışıklıktan korkanlar toprak ve özgürlük isteyen, milli zulme karşı mücadele eden yoksul köylüler değil, tersine toprak ağaları ve onların hizmetçisi, uşağı TİKP sosyal-faşistleridir.

Pülümür'ün Pergini, Karagöl, Kızılmescit, Kızılbel ve Fem çevresinin toprakları toprak ağalarının elindedir. Yoksul köylülere burada ağalar, zulmetmekte ve onları bir nevi angarya işlerinde çalıştırmaktadır. Bugün ağaların baskısına ve açlık ve yoksulluğa dayanamayan çok sayıdaki yoksul köylü buraları terk ederek şehirlerde "bir parça ekmek aramaya" çıkmıştır. Karagöl köyünde iki yıl önce 80 ev varken bugün bu sayının 9 olması bunun en açık örneğidir. Ağa zulmü ve açlık, yoksul köylülüğü göçe zorlamaktadır.

Toprak ağaları, aşiret ayrımını sürekli olarak ayakta tutmaya çabalamaktadırlar. Bu aşiret ayrılıklarından da yararlanarak bölgede bir muhbir şebekesi oluşturmak, kendi sömürülerine karşı gelenleri muhbir şebekesi aracılığıyla işbirliği halinde bulundukları polis ve MİT görevlilerine, askeri yetkililere bildirmek, yani ihbar etmekle onları etkisiz hale getirmeyi planlamaktadırlar ve bunu büyük ölçüde başarmaktadırlar da.

Genel olarak Dersim'de özel olarak Pülümür'de faşist diktatörlük ve onun temsilcileri, gelişen özgürlük ve demokrasi mücadelesini bastırıp, dağıtmak için geniş bir muhbir ağı oluşturmayı hep istemişlerdir ve bunun için her türlü yola başvurmuşlardır. Bu geçmişte de böyleydi, bugün de böyledir. İşte ağaların ve TİKP'lilerin ihbar mekanizması faşistler için bulunmayacak cinstendir ve büyük bir sempati ile karşılanmaktadır. Nitekim Pülümür'de görev yapan teğmen, TİKP'lilerin ihbarcılıklarından övgü ile bahsetmektedir. Devrimcileri ve mücadeleci yoksul köylüleri "onları yok etmeden gitmeyeceğim. Bazılarını tespit ettim. Diğerlerini tespit etmem için bana yardım edin." şeklinde tehdit ederken, işbirlikçilerinden de yardım istemektedir.

İşte TİKP'nin "en güzel ve sakin belde" olarak Pülümür'ü göstermelerinin sebebi budur. Pülümür'de özgürlük ve demokrasi mücadelesi gelişmekle birlikte bugün için ağaların, muhbirlerin ve faşist asker ve polisin zorbalıkları büyük oranda hüküm sürebilmektedir. İşte TİKP'nin övdüğü ve devamını istediği budur. O, bunu sağlamak için devrimcilere ve ağa zulmüne karşı, göçe zorlanmaya karşı mücadele eden yoksul köylülere küfretmektedir. Zorbalığa, faşist diktatörlüğe karşı mücadele edenleri devletin militarist-faşist güçlerine ihbar etmektedir. Nitekim TİKP faşistleri, MHP'li bir faşistin dövülmesi üzerine poliste devrimciler aleyhine ifade verdiler. MHP'li olduğunu sıkıyönetim dolayısıyla söylemeye cüret edebilen faşistlerin "Aydınlıkçılar gerçekten iyidirler. Bize karışmıyorlar" demeleri TİKP'nin MHP'nin ikiz kardeşi olduğunu gösteren bir şeydir.

TİKP'nin neden Pülümür'ü "sahte solun karıştırmadığı tek ilçe" olarak gösterdiği şimdi daha iyi anlaşılmaktadır. Onlar devrim mücadelesinin daha yüksek olduğu yerleri "anarşi yuvası" olarak gösterip devrime küfrederken, mücadelenin düşük olduğunu zannettikleri yerleri bunun için cennet olarak lanse etmektedirler.

DİYARBAKIR

Toprak ağaları ve sıkıyönetim yoksul köylülere saldırıyor

YOKSUL KÖYLÜLERİN EVLERİ AĞANIN ADAMLARI TARAFINDAN YIKILDI

Kürdistan'da proletarya ve diğer emekçi kitleler üzerinde sıkıyönetim terörü yoğunlaşırken, Kürt toprak ağaları da bundan yararlanarak yoksul köylülük üzerindeki baskısını artırıyorlar.

Bu saldırıların bir parçası olarak Diyarbakır'a bağlı Diltapan köyü Heran mezrası, toprak ağası Hafif Aydın'ın sıkıyönetim birlikleri ile işbirliği sonucu çok sayıdaki komando ve ağanın adamlarınca basıldı. Komando birliklerince işgal edilen köy, daha sonra ağanın adamlarınca yakılıp yağmalandı.

Yoksul köylüler "belli hakkımızı ararlar" diyerek Valiliğe, savcılığa ve Başbakana başvuruda bulundular. Ancak gördüler ki, tüm mekanizması ile devlet, toprak ağalarının çıkarlarının bekçiliğini yapmaktadır. Gördüler ki, "toprak işleyenin" diyen Ecevit, burjuvazinin ve Hafif Aydın gibi toprak ağalarının hizmetindedir ve onların çıkarlarını korumaktadır. Yoksul köylüler bunu gördüler ve zulüm düzenine, sıkıyönetime, toprak ağalarına karşı mücadeleden başka bir yol olmadığını gördüler.

Karşı-devrimciliğin

Baş.ta.sa.1'de

rinin ve faşist MHP ile bu konuda yarışanların başında sosyal-faşist TİKP gelmektedir. TİKP'nin günlük yayın organı Aydınlık gazetesi, bu konudaki görüşünü şu satırlarla açıklamaktadır:

"Hürriyet'in çağrısını, 1 gün sonra Cumhurbaşkanı Korütürk'ün uyarısı izledi. Korutürk 'ülke bütünlüğünü bozmaya yönelik açık-kapalı, içten ve dıştan destekli hiçbir çabaya asla izin verilmeyeceğini' belirttiği 30 Ağustos mesajında ayrıca, 'Ordunun Cumhuriyeti korumak ve kollamak' görevini bir kez daha anımsattı. Bu sözler basında, partilere bir uyarı olarak nitelendi."

(...)

"Aslında Hürriyet gazetesinin bu yayınını 30 Ağustosa raslatması ve 30 Ağustos törenlerinin bu yıl daha da canlı geçmesi için açık bir özen gösterilmesi de anlamlıdır ve Devlet Devlet Partisinin açık bir şekilde, devleti gittikçe daha fazla tehdit eden davranışlara karşı harekete geçtiğini gösteriyor." (Aydınlık, 3 Eylül 1979)

Aydınlık adlı bu paçavranın 'devlet Partisi' olarak tanımladığı, başta ordu olmak üzere faşist devletin militarist-bürokratik mekanizmasıdır. Ve bu sosyal-faşist güruh faşist ordunun, onun elebaşlarının devrimci harekete ve ezilen halk kitlelerine tehditler savurmasını, 'açık bir şekilde harekete geçmesi'ni desteklemekte, ona övgüler düzmektedir. Devrimci hareketi ve ezilen kitlelerin anti-faşist mücadelesini ezerek 'devletin güvenliğini sağlaması' için militarist elebaşlarına açık çağrı çıkarmaktadır. Militarizm görünürde de daha öne çıkarsa ve AP ile CHP siyasi yakınlaşması ileri boyutlara ulaşırsa, kitlelerin siyasi mücadelesi bastırılacak ve sömürü ve soygun daha da artırılacaktır. TİKP karşı-devrim çetesi bunun için egemen sınıfların politikasını bütünüyle desteklemekte ve onun doğrudan bir uzantısı olmak için çaba göstermektedir.

Aslında bu politik tavır sadece TİKP ile sınırlı değildir. Aynı politikayı başka bir yönden ve başka bir gerekçe ile TKP sosyal-faşistleri de uygulamakta ve CHP reformizmini destekleyerek, ona destek ve işbirliği çağrıları çıkararak (bkz. Politika gazetesi, 4 Eylül 1979) faşizmi, faşist devlet mekanizmasını güçlendirmeye çalışmaktadır.

Fakat bugün kitlelerin mücadelesi gelişmekte ve yaygınlaşmaktadır. Bu mücadele her türlü saldırıyı göğüsleyecek, sosyal-faşistlerin heveslerini kursaklarında bırakacaktır.

İŞTE FAŞİZMİN

Baş.ta.sa.5'de

kitleler artan oranda parlamenter hayallerden kopuyor, devrim alternatifine sarılıyor.

CHP NE YAPIYOR?

Peki bütün bunlar karşısında CHP gericileri ne yapıyor. Kitlelerin anti-faşist mücadelesinin yanında mı yer alıyor? Sömürü ve zulme ve onun kaynağı emperyalizme ve komprador-feodal sisteme karşı mücadele mi ediyor? Bunun böyle olup olmadığını bugüne kadar bütün emekçiler yeterince gördü. CHP gericileri ne kadar yalan ve sahtekarlığa başvururlarsa vursunlar, artık onların ne mal olduğu yeterince açıklığa kavuşmuştur. Kitlelerin anti-faşist mücadelesinin bastırılması için faşist diktatörlüğün koltuk değneği görevini üstlenenlerin, yürüttükleri demagojik kampanyayla kitleleri mücadeleden alıkoymaya çalışanların, sahte palavraları eşliğinde işçi sınıfının ve emekçi yığınların anti-faşist mücadelesine azgınca saldıranların, bu da yetmeyince ülkenin birçok yerinde sıkıyönetim ilan ederek halkın mücadelesini kana boğmak isteyenlerin, demokrat, devrimci güçlerin sesini kısmaya, kitle örgütlerinin kapısına kilit vurmaya, proleter devrimci, devrimci-demokrat yayın organlarını yasaklamaya, faşistlerle birlikte soyunanların, Kürdistan'da Kürt halkı üzerindeki zulmü azgınlaştıranların, "devleti kuran parti biziz, kurtaran da biz olacağız" diyenlerin anti-faşist olmakla hiçbir ilişkilerinin olamayacağı yeterince açıktır. Halk düşmanı faşist devleti "kurtarma"nın anti-faşistlikle ne ilgisi olabilir?

KİTLELER DEVRİM ALTERNATİFİNE SARILIYOR

O halde CHP gericileri niçin kendilerini "anti-faşist" ilan ediyor ve kitlelere gözdağı veriyor, Onlar tecrit olduklarının farkındadırlar. Kaldı ki, tecrit olan yalnız reformistler değil, faşist, revizyonist vb. tüm gerici ve halk düşmanları her geçen gün giderek artan oranda tecrit olmaktadır. Onların tüm yalanlarının etkisi artık sıfıra doğru yol alıyor. Kitleler devrim alternafiyle yola çıkıyor ve proleter devrimci ve devrimcilerin etrafında birleşiyor. İşte faşistinden reformistine kadar tüm gericilerin demagojik kampanyaya hız vermelerinin sebebi budur. Kitleler, artık seçim aldatmacasına kanmıyor. Sömürü ve zulmü sürdürmede nöbet değiştirme oyunlarına alet olmamak için devrim alternatifine sarılıyor ve bu olgu gün geçtikçe güçleniyor. Tüm gericiliği telaşlandıran, daha da kudurmasına yol açan gerçekler bunlardır.

Kitleleri "seçime katılmaya" çağıran yalnız CHP gericileri değil. Faşistler ve sosyal-faşistler de bu koronun telallarıdır. Çünkü onlar da mevcut düzenin devamı için çırpınmaktadır. Onlar da kitleleri kendi faşist partilerine "oy vermeye" çağırıyor. Bu konuda CHP ile "savaşıyor". Aralarındaki 'savaşın temelinde ise kitle mücadelelerinin nasıl bastırılacağı konusundaki yöntem farklılığı yatıyor. Faşistler "daha fazla şiddet" diye bağırıyor. CHP ise "uyuşturucu propaganda eşliğinde şiddet" diyor.

Demeci ile Türkiyeli emekçilere Endonezya ve Şili'yi hatırlatan Üstündağ, ayrıca kitlelere gözdağı vermeye çalışıyor. Onun tehdidinin militarist ordunun elebaşısı Evren ve faşist devletin elebaşlarından Cumhurbaşkanı'nın tehditleriyle aynı döneme raslaması da bir tesadüf değildir. Tümü de aynı amaca yöneliktir. Her biri kendi açısından kitleleri tehdit yolu ile boyun eğdirmeyi denemektedir.

Ama ne var ki, bütün demagoji ve tehditler boşunadır. İşçi sınıfı ve emekçi kitleler kendi deneyimleriyle ve her gün içinde yer aldıkları yaşamlarıyla CHP'nin faşizmin, faşist diktatörlüğün alternatifi olmadığını görüyorlar, gördüler. CHP faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin değil, faşizmin güçlenmesinin unsurudur. Reformizmin tarihi fonksiyonu faşizme hizmet etmek ve onu güçlendirmektir. O bunun için kitleleri uyutmaya, sahte vaatlerle kandırmaya ve mücadeleden alıkoymaya çalışır. Bugünkü çabaları da bunun içindir. Ancak emekçi kitleler faşizme karşı mücadeleye kararlıdır. Faşizmin, faşist diktatörlüğün, komprador-feodal düzenin kökü kazınmadan işçi sınıfı ve diğer emekçi kitlelerin kurtuluşu olanaksızdır. Faşizme karşı örgütlü ve birleşik kitle mücadeleleri olmadan faşizm geriletilemez. Faşizme alternatif CHP gericiliği, onun yalanları değil, kitlelerin aktif mücadelesidir. Devrim için, faşizmin kökünü kurutmak için proleter devrimcilerin önderliğinde mücadeledir. Devrimci demokratik halk diktatörlüğünü gerçekleştirmek için mücadeledir. Ve bu gün işçi sınıfını ve emekçi yığınları bu mücadeleden hiçbir gerici çaba alıkoyamaz.

MHP

Baş.ta.sa.1'de

Reformist ve revizyonistler, MHP'yi "demokrasinin vazgeçilmez unsuru" olarak görüyor. Gerici ve faşist koro tüm propaganda araçlarıyla kitleleri zulüm savunucularının saçtıkları ağularla ağulamaya çalışıyor. CHP gericileri, "siyasi partiler demokratik sistemin vazgeçilmez unsurlarıdır" diyerek MHP'yi yaşatmaya çalışıyor. "Düzeni ve rejimi kurtarmak için", "bütün partilere diyalog" çağrıları yapıyor. Kitlelerin cinayet örgütlerinin kapatılması isteğine karşılık, Ecevit, "ben hakim değilim" diyerek halk düşmanı yüzünü gizlemeye çalışıyor.

Düzen savunucusu, sömürü ve zulmün bekçisi tüm faşist, reformist ve revizyonist partilerin seçim nutukları ile hedefledikleri kitleleri düzenin ve devletin "iyiliğine" inandırmak ve bütün suçun kötü yöneticilerde olduğu izlenimini yaratmaktır. Onlar, elbirliğiyle kitlelerin anti-faşist mücadelesini pasifize ederek, MHP, MİT, Kontr-gerilla ve diğer faşist cinayet örgütlerinin dağıtılması isteğini küllendirmeye ve faşist katliam mangalarının suçlarını unutturmaya çalışıyorlar.

Reformistlerin ve revizyonistlerin bütün parlak nutuk ve palavraları bunu hedefliyor. Revizyonistler faşist diktatörlükten faşist MHP'yi "cezalandırmasını" bekliyor. Onlar, kitlelerin bilincini çarpıtmak amacıyla, ortuyu, devleti, polisi halktan yana göstererek, MİT ve Kontrgerillayı aklayarak halk düşmanlığı yapıyor. CHP'nin MHP'yi "kapattıracağı" hayalini yayarak kitlelerin anti-faşist mücadelesinin hedefini MHP olarak sınırlamaya çalışıyor.

Öte yandan faşist ordunun ve devletin önde gelenleri tehdit üstüne tehdit savuruyor. Evrenler, Korutürkler, Türkeş ve Demireller, komünistlerden, devrimcilerden, işçi ve emekçilerden "hesap soracaklarını", "bazılarının başını ezeceklerini", "bölücü Kürtleri hizaya getireceklerini" çığlık atarak ilan ediyor ve halka gözdağı vermeye çalışıyor. Onlar, cinayet örgütlerine karşı, faşist diktatörlüğe karşı gelişen mücadelenin karşısında el ele olduklarını ilan ediyorlar.

Tüm gericilik, seçim kampanyası ile birlikte aldatıcı ve tehdit dolu propagandaları ile sahneye çıktı. Kitlelerin anti-faşist mücadelesine ağız dolusu küfürlerle saldırıyor, MHP, ÜGD, MİT, Kontr-gerilla vb. resmi ve sivil faşist cinayet örgütlerinin halk üzerinde estirdiği terörü ve işledikleri cinayetleri unutturmaya çalışıyor.

Ama bütün gerici çabalar boşuna. Gericilik alçalıyor. Faşist, ırkçı, şoven ve gerici propaganda kitlelerin bu cinayet örgütlerinin üzerine yürümesini engelleyemez. Nitekim engelleyemiyor da. Reformist ağular halkı aldatamaz. Milyonlarca işçi ve emekçinin yürüttüğü mücadele, gün geçtikçe güçleniyor ve tüm gericiliği hedefliyor. Tüm halk düşmanı cinayet mangalarının işledikleri cinayetlerin hesabı bir bir tutuluyor. Milyonlarca emekçi, resmi ve sivil faşist cinayet mangalarının yaptıklarını unutmuyor. Unutmayacak. Hiçbir gerici çaba işçi sınıfının ve emekçi yığınlarının, bütün cinayet örgütleriyle birlikte faşist devlet mekanizmasını parampar ça etmesini engelleyemeyecek, engelleyemez. Milyonlar, tüm cinayet mangalarından hesap soracaktır.

Ev mi?

Baş.ta.sa.1'de

rın paralı askeri olarak katılan Apocuları bahane ederek, Kürt halkının demokrasi ve özgürlük mücadelesinin nasıl bastırılacağı ve kana boğulacağı üzerine etmedik laf bırakmayan gerici, faşist koro, sözkonusu toprak ağasının evinin bir silah deposu olduğunu gizlemeye ve bunun üzerini örtmeye çalıştı. Öte yandan Celal Bucak, "Evde bulunan silahlar berdenizindir", "...çekilsinler kendi müdafaamızı kendimiz yapalım. Bir Malatya mı çıkacak, bir Maraş mı çıkacak çıksın" diyerek göğsüne vura vura meydan okudu. İçişleri Bakanı Urfa'ya uçtu ve Celal Bucak'ın emrindeki silahlı adamlara silahlı askeri timler eklendi. Urfalı toprak ağasının evi civarında polis ve asker sürekli nöbet tutuyor.

ORDU KİMİN HİZMETİNDE?

Egemen sınıflar ve onların her boydan sözcüsü, her fırsatta ordunun, polisin, devletin "halkın can ve mal güvenliğini korumak" için görev başında olduğunu vaaz ederler. Kendi burjuva kanunlarının kimseye ayrıcalık tanımadığını söyler bu konuda olanca güçleriyle halkı aldatmaya çalışırlar. Ama ne var ki onların tüm propagandaları, kompradorların ve toprak ağalarının çıkarlarının korunması için emekçi kitleler üzerinde bir baskı ve zulüm aracı olmakdan başka bir şey olmayan faşist devleti gözlerden gizlemeyi amaçlamaktadır. Milyonlarca işçi ve emekçi kendi günlük yaşantısı içinde görmektedir ki, ordu, polis, devlet, toprak ağalarının ve komprador tekelci burjuvazinin emrindedir. Onların çıkarlarının bekçisidir ve halka düşmandır.

Kürt işçi ve yoksul köylüleri bunu görüyor. Türkiye işçi sınıfı mücadele içinde ordu ve polisin patronların emrinde kendisine saldırdığını yaşayarak görüyor. Üzerinde ufak bir bıçak bulunduğu için günlerce jandarma dipçiği ve falaka altında inleyen Kürt köylüleri, ordunun ve polisin toprak ağalarının kapısında bekçilik yaptığını görmemezlik edemez.

Türkiye Kürdistanı'nda yoksul Kürt köylerine düzenli baskınlar yapılır, köylüler "evinde silah var teslim etmezsen senin derini yüzeriz" denilerek saatlerce işkence edilirken, Celal Bucak 60 silahlı adamı ile İçişleri Bakanının yanında basın toplantısı yapabiliyor. CHP hükümeti ve onun halk düşmanı Bakanının emri ile jandarma ve polis, toprak ağasının evi önünde nöbet tutuyor. Kürt köylüleri onar, yirmişer kurşuna dizilirken, burjuva-feodal toprak ağaları silahlı çeteleriyle basın toplantısı yapıyor. Öte yandan Bucaklara karşı Paydaşların emrinde Apocu silahlı timler, yoksul Kürt köylülerini kurşunluyor, köyleri basıyor, faşist diktatörlüğün Kürdistan'daki soykırım hareketinin gönüllü vurucu timliğini yapıyor. Yoksul köylülüğün toprak ve özgürlük mücadelesine saldırıyorlar.

Kürt toprak ağaları, Kürt işçi ve emekçileri üzerinde yoğun bir baskı uygulamaktadır. Onlar, faşist devlet mekanizmasının içinde ve onun tüm militarist baskı kurumlarının koruyuculuğu altında Apocularla birlikte toprak ve özgürlük mücadelesine saldırıyorlar. Ve CHP hükümeti, sıkıyönetim generalleri, ordu ve polis teşkilatları onların can güvenliğini sağlıyor, onları koruyor.

Kürt işçi ve emekçileri, militarist, faşist devlet mekanizmasının tüm kurumlarıyla toprak ağalarının ve komprador burjuvazinin çıkarlarının bekçisi olduğunu bilmektedir. Ve onlar diğer milliyetlerden sınıf kardeşleriyle birlikte Celal Bucak vb. toprak ağalarının, sömürü ve zulmün kökünü kazıyacak ve onların Apocu uşaklarından hesap soracaktır.

KDZ.EREĞLİ

Baş.ta.sa.4'de

mücadelesi ilerledikçe bunu kendi küçük-burjuva çıkarlarına alet etmek isteyen D.Yol gibi grupların rahatı da kaçtı. D.Yol reformistlerin yönetimde oldukları Doğu Karadeniz Maden-İş Sendikası ile işbirliği içinde Yeraltı Maden-İş'i buraya sokmaya çalışmakta bunun için işçileri tehdit etmek de dahil her yolu denemektedir.

İşçiler her türden sendika ağalığına karşı mücadelenin önemini kavradıkça, D.Yol gibi küçük-burjuva grupların çabalarının da kendilerinin çıkarına olamayacağını anlamaktadırlar. D.Yol'un işçileri tehdit etmesi, silah çekmesi, onların sendikacılık anlayışları hakkında işçilere yeterince açıklık getiriyor. İşçiler DSM etrafında her gün daha fazla kenetlenecek ve haklarını savunacaklardır. Bunu hiçbir gerici çaba önleyemez.

Seçimleri

Baş.ta.sa.1'de

da miting alanlarında, radyo mikrofonlarında ve TV ekranlarında zehir kusmaya başlayacaklar.

Hepsi de kendileri dışındaki diğer burjuva-toprak ağaları partilerinin ne kadar kötü olduğunun propagandasını yapmakta, kendilerini bizler için bir kurtarıcı olarak sunarak, kendilerine oy vermemizi istemektedirler. Burjuva-toprak ağalarının parlamentosunu bizlere kurtuluş yolu ve umut olarak sunmaktadırlar. Ne için? Faşist diktatörlüğün yüzünü gizlemek için, düzeni sürdürmek, sömürü ve soygunu katmerleştirmek için ve bizleri köleliğin kollarında tutmak için...

Bizler bu masalları yıllardan beri dinliyoruz. Yıllardan beri şu veya bu burjuva-toprak ağası partisi oylarımızı toplayarak bizleri aldattı. Ve bizler bu düzenin, burjuva-toprak ağası partilerinin ve parlamentonun niteliğini bugün daha iyi kavramış durumdayız.

Onun için:

- Bizleri açlığa ve yoksulluğa iten bu düzenin bekçiliğini yapan,
- Grevleri erteleyen, işsizliği yaygınlaştıran, toplu işten atmaların öncülüğünü yapan,
- Faşist cinayet ve katliamları düzenleyen veya faşist katillerle uzlaşan ve,
- Bizleri bu düzenin kölesi olarak yaşaması için ellerinden geleni yapan, anti-faşist mücadelemizi boğmaya ve saptırmaya çalışan;

Burjuva-toprak ağası partilere oy vermeyeceğiz. Seçimleri boykot edeceğiz. Faşist, reformist, revizyonist, dinci vb. partileri kendi kaderleri ile baş başa bırakacağız; onları içimizden tecrit edeceğiz, bizleri aldatmalarına izin vermeyeceğiz.

Tersine proleter devrimci hareketin gösterdiği yoldan yürüyerek faşist diktatörlüğü yıkacağız, onun yerine devrimci işçi-köylü iktidarını kuracağız. Bütün gerici partilerin halk düşmanı programlarını reddederek Ulusal Demokratik Halk Devriminin temel talepleri etrafında birleşeceğiz. Demokrasi mücadelesini yükselteceğiz.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK, YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI !
YIKILSIN AĞALIK, TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN !
KÜRT ULUSUNA KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI !
MHP, ÜGD, MİT, KONTR-GERİLLA DAĞITILSIN !
SIKIYÖNETİME HAYIR !
İŞSİZLİĞE VE PAHALILIĞA HAYIR !
GENEL GREV HAKKI !

Silah

Baş.ta.sa.1'de

Hürriyet gazetesi, her dönemde olduğu gibi, şimdi de emekçi sınıfların mücadelesini ezmeye yönelik bu tezgahın baş köşesinde yer almaktadır. Ve kendisine düşen kamuoyu oluşturma görevini yerine getirmek için günlerdir yoğun bir kampanya yürütmektedir.

Buhranın yükünü emekçi sınıfların üstüne yıkarak, ekonomik ve siyasi alanda nisbi bir istikrar sağlamayı amaçlayan bu tezgahın kurulması için çaba sarfedenler sadece yerli egemen sınıflar ve onların yardakçılarından ibaret değildir. Bizzat emperyalistler de böyle bir tezgahın kurulması için çaba harcamaktadırlar. Nitekim, emperyalist burjuvazinin bir numaralı sözcülerinden, ünlü "Türk dostu" Hern Kiep (ki Türkiye ile IMF'nin "arasını bulan" adam) varılması gereken amacı en açık biçimde şöyle formüle etti: "Türkiye'nin iç güvenliği tehlikededir. Hükümet ile öteki partiler arasındaki çatışma tehlikeli boyutlara varmıştır. Büyük partiler asgari müştereklerde birleşip barış anlaşması yapmalıdır vb."

Kısaca söylenecek olursa; bir ayağı uluslararası emperyalist burjuvazide, bir ayağı yerli egemen sınıflarda olan tezgahın bir tek amacı vardır: Bütün düzen partilerini bu yıkılası düzenin savunulması asgari müştereğinde birleştirerek, buhranın yükünü emekçi sınıfların sırtına yıkmak, böylece de, egemen sınıflara rahat bir nefes aldırarak, emekçi sınıfların mücadelesi karşısında temelleri sarsılan faşist diktatörlüğü sağlamlaştıracak önlemleri almak...

EGEMEN SINIFLAR YENİ BİR ALTERNATİF ÖNE SÜRMEYE ÇALIŞIYORLAR

Uzun zamandır gözlendiği gibi egemen sınıflar, yeni bir alternatif hazırlığı içindedirler. I. ve II. MC hükümetlerinin faşist yöntemlerle durduramadığı halk hareketi karşısında çökmeleri, arkasından bir alternatif olarak öne sürülen reformcu CHP hükümetinin de beklenilenin tersine başarısızlığa uğrayarak sonunun başlangıcına gelmiş olması, egemen sınıfların çok uzun zamandır özlemini duydukları "geniş tabanlı hükümet" alternatifini öne sürmelerini getirdi.

Bir yandan MİT, Kontr-gerilla, MHP aracılığıyla uygulanmaya çalışılan faşist terör, halk hareketini bastıramazken, reformcu CHP hükümetinin "yatıştırıcı" vaazları da mücadelenin yükselmesini engelleyememiştir. Halk hareketini ezmek için ilan edilen sıkıyönetim de başarısızlığa uğramış, her yerde emekçi kitleler artan sayıda mücadeleye atılmışlardır.

İşte bu koşullarda emperyalistler ve egemen sınıflar, kendi düzenlerini ayakta tutmanın tek yolu olarak "geniş tabanlı (büyük partiler arasında barış yapılarak) bir hükümet" formülünü öne sürüyorlar. Ve ellerindeki bütün olanaklarla bu sömürü ve zulüm düzenini ayakta tutmaya çalışıyorlar. Bu girişim, bugün Cumhurbaşkanınından, sendika ağalarına kadar her tür faşist ve gericiyi içine alan geniş bir karşı-devrimci cephe tarafındandesteklenıyor.

YÜKSELEN HALK HAREKETİ BU TEZGAHI DA DAĞITACAKTIR !

Sınıflar mücadelesine bakıldığında açıkça görülmektedir ki, egemen sınıfların çeşitli saldırılarına rağmen halk hareketi yükselmektedir. Reformcular ve revizyonistlerin halk hareketini bölme, faşistlerin sıkıyönetimin mücadeleyi ezme çabaları boşa çıkmakta, emekçi kitleler buhranın yükünün kendi üstlerine yıkılmasına yanaşmamaktadırlar. Her yerde yükselen yasal ve yasadışı direnişler, egemen sınıfların hesaplarını altüst etmektedir.

Görünen odur ki, önümüzdeki günlerde başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi sınıfların mücadelesi daha da yükselecek, buhranın yükünün kendi üstlerine yıkılmasına razı olmayan kitlelerin mücadelesi, faşist diktatörlüğün temellerine yönelecektir.

Mücadelenin bu boyutlara varması için koşullar elverişlidir ve giderek daha da elverişli hale gelmektedir. Yeter ki "MC gelir, askeri faşist diktatörlük kurulur" gibi sahte gerekçelerle reformcular ve revizyonistlerin kitle hareketini pasifize etme ve yönünü saptırma girişimleri engellensin. Kuşkusuz bu engelleme görevi de başta proleter devrimciler olmak üzere tüm devrimcilere, demokratlara düşmektedir. Çünkü yükselen halk hareketi ancak böyle bir önderlik altında başarıya ulaşabilir, egemen sınıfların uzun zamandır tezgahlamaya çalıştığı ve geçerli bir alternatif olarak gördüğü "geniş tabanlı hükümet", "milli koalisyon" vb. alternatiflerini daha baştan işlemez hale getirebilir, tüm faşistlerin ve gericilerin elindeki bu silahı geri teptirilebilir.

Öyleyse şu söylenebilir: Bugün bütün devrimcilerin, demokratların en önemli görevi; yükselen kitle mücadelesinin en önünde yer almak, reformcuların, revizyonistlerin mücadeleyi arkadan hançerleme ve yozlaştırma çabalarını engellemek ve halk hareketini faşist diktatörlüğün temellerine yönelterek, egemen sınıfların düzeni kurtarma çabalarını boşa çıkarmaktır. Mücadelenin başarıyla ilerlemesi için başka bir yol yoktur.

COCA-COLA

Baş.ta.sa.4'de

net hizipçilerden geldi. 2 hizipçi direniş komitesini tanımadıklarını söylediler. Bunun hiçbir etkisi olmadı. Tam o sırada sıkıyönetim Bölge Komutanlığı emrinde bir grup komando fabrika müdürü ile birlikte direnişi kırmaya çalıştılar.

Bir proleter devrimci, patron ve devleti teşhir eden bir konuşma yaptı. Bu konuşma işçilerdeki direniş ruhunu daha da artırdı. Sıkıyönetimciler, işçilerin kararlılığı karşısında etkisiz hale geldiler. Fabrikayı terk ettiler. Bu durumu gören, tecrit olan hizipçi yeniden bir manevra yaparak "komiteyi tanıyorum" dedi.

SIKIYÖNETİM SÖKMEDİ, SENDİKA AĞALARI DEVREDE

Sıkıyönetim tehdidi sökmeyince, patron bu sefer sendika ağalarını devreye soktu. Kendileri gelemeyen sendika ağaları iki sendika görevlisini gönderdiler. İşçilerin kararlılığını gören sendika görevlileri "sendikanın direnişi desteklemediğini" belirterek gittiler. Ve temsilcileri sendikaya çağırdılar. İşçiler de "sendika yöneticileri buraya gelsin" diyerek sendika temsilcilerini protesto ettiler.

İşçi temsilcilerini ayaklarına getirtemeyen GIDA-İŞ'in ağaları, öğleden sonra fabrikaya geldiler. Gıda-İş Genel Sekreteri Sait Aydoğmuş gelir gelmez direniş kırıcısı tavrını ortaya koydu. Fabrikanın alt ambar bölümünde toplantı teklif etti. Direniş komitesi ve işçiler, toplantının direnişin güvenliği ve etrafta olup bitenleri görebilmek için üst ambarda toplantı yapılmasını istediler.

Toplantıya üst ambarda başlandı. İlk söz sendika ağasına verildi. Sendika ağası konuşması boyunca direnişin yasal olmadığı, taleplerin gerçekleşmesinin "imkansız olduğunu", geçici işçi çalıştırmanın "yasal olduğunu" buna karşı çıkmanın delilik olduğunu, "sıkıyönetime karşı çıkılmaması gerektiği "ni belirtti. Ayrıca sendika ağası direnişi kırmak amacıyla önderleri ve DSM'li işçileri kasdederek aralarında kışkırtıcılar olduğunu belirtti.

Sendika ağasının konuşması bittikten sonra söz alan direniş komitesi başkanı, sendika ağasının tüm konuşmalarının niteliğini gözönüne serdi. İyice tecrit olan sendika ağası konuşan direnişçiye hakaret etti. İşçiler toplu halde, sendika ağasının üzerine yürüdüler. Sendika ağası sendikaya rağmen gelişen direnişi desteklemeyeceklerini bir kere daha belirtti. Bunun üzerine söz alan komite başkanı sendika ağaları ile patronların birbirlerine göbekten bağlı olduklarını vurguladı. Fabrika müdürü ile sendika ağasının sözlerini karşılaştırdı. Ve aralarında hiçbir fark olmasendika ağasının sözlerini karşılaştırdı. Ve aralarında hiçibir fark olmadığını hatta fabrika müdürünün daha ileri vaatlerde bulunduğunu belirtti. Komite başkanının konuşmasını tüm işçiler büyük coşkuyla karşıladılar ve alkışladılar.

Kısa bir süre sonra işveren direniş komitesine, görüşme teklif etti. Bu teklife fabrika baştemsilcisi aracı olarak gitti. Direnişteki kararlılıktan korkan patron, mevsimlik işçilerin yarısını kadroya alacağını söyledi. Direniş komitesi şu kararları aldı: 1) En az yüz kişi kadroya alınmalı, alınacak kişileri işçiler tespit etmeli 2) Direnişle ilgili her türlü soruşturma kaldırılmalı, hiçbir işlem yapılmamalı 3) Çıkarılan işçilere bir daha işçi alımında öncelik tanınmalı ve ilk girdikleri devrede birlikte girdiği ve kadroya alınan işçinin o an aldığı ücret kadar ücretle işe başlamalı.

POLİS VE JANDARMA SALDIRIYA GEÇİYOR

İkinci gün 07.00 vardiyası işçileri gelmeden fabrikanın etrafı polis panzerleri ve askerler tarafından çevrildi. Buna rağmen sabah gelen işçileri içerdeki işçiler sloganlarla karşıladılar. Konuşmalar yapıldı. Kararsızlar ikna edildi. Daha sonra devlet-patron-sendika ağası üçlüsü yeni bir planı uygulamaya koydular. Polis panzerleri ve askerler içeri girdiler. O sırada direniş komitesi başkanı bir konuşma daha yaptı. Direnişe kararlılıkla devam kararı alındı. Bunun üzerine sıkıyönetim görevlisi belirli bir süre tanıdı. Ve sürenin bitiminde zor kullanılacağını, söyledi. Daha sonra "isimlerini okuduklarımızı bize verin, yoksa hepinizi götüreceğiz" diye işçileri tehdit etti. Bu esnada işçiler sınıf dayanışmasının güzel bir örneğini ortaya koydular. İsim vermeyi reddederek, hep beraber gideceklerini belirttiler. İşçiler arabalarla Davutpaşa kışlasına götürüldü. İsim okunarak 119 kişi ayrıldı. Geri gönderilen işçiler direnişi sürdürmek istediler.

Gözaltına alınan 119 işçi Davutpaşa'dan arabalarla 2. Şube'ye götürüldüler. Ertesi sabah 11.00 de Bakırköy adliyesine götürülen işçiler beraat etti. Oradan toplu halde fabrikaya yüründü. Girişte sloganlar atıldı. Polis ve asker, işçilerin kararlılığı karşısında geriye çekildi.

DİRENİŞTE 3. GÜN

Perşembe günü yapılan toplantıda durum değerlendirildi. Direnişe devam etmenin şartlari yoktu. Cuma sabah işçiler sendika binasını bastılar. 2. Başkan Mehmet Mıhlacı'dan direnişin kırılmasının hesabı soruldu. Sendika Başkanı "direnişi DSM'ler yaptı onun için desteklemiyoruz" diye açıkça niyetini ortaya koydu. Bunun üzerine işçilerin tavrı daha da sertleşti. Sendika ağasına gerekli cevabı veren işçiler, daha sonra birleşmek, görüşmek için karar aldılar ve ayrıldılar.

Sel felaketi mi

Baş.ta.sa.1'de

laşmak için yapılan sözde çalışmalardan bahsetmekte, devlet ve hükümetin felaketzedelere yaptığı sözde yardımları reklam etmektedir.

Bu ve benzeri tablolara, her depremden, her selden, her büyük kar yağışından sonra tanık oluruz. Çizilen bu tablonun hemen arkasından, devlet ve hükümet büyüklerinin baş sağlığı ve geçmiş olsun mesajları gelir. Burjuva-toprak ağası partilerinin sözcüleri kuyruğa girerek ağlamaklı havalarda seçim yatırımlarına girişirler. Bütün hepsi de ağız birliği etmişçesine, bu tür felaketleri "tanrının takdirine" bağlayarak, sözlerini bitirirler. Afetin aldığı canlar, zararlar, düzenin kokuşmuşluğuna değil, tanrı ile kul arasındaki ilişkilere bağlanarak düzen temize çıkarılmaya çalışılır.

Bu senaryo, egemen sınıf temsilcileri tarafından her yıl birkaç kez sahneye konur.

Bunlara göre suç; teknolojinin bu ölçüde geliştiği bir çağda, hâlâ ilkçağ yöntemleriyle kömür ocağı işletenlerde, azgın derelerin önüne baraj kurmayanlarda, emekçileri derme-çatma gecekondularda, kerpiç evlerde oturmaya mahkum edenlerde değil; yağan doluda, depremde, karda, dahası emekçilerin kara yazgısındadır !

Oysa şu hiçbir demagojinin üstüne örtemeyeceği açık bir gerçektir ki, nasıl ki iş kazaları bir kader değil, bu soygun ve zulüm düzeninin bir sonucu ise; depremler, seller vb. tabii afetler de bu yıkılası düzenin bir ürünüdür.

Egemen sınıflar, tabii afetler, emekçilerin kaderlerine bağlamakla da kalmazlar. Onlar, emekçilerin felaketleri üstünden tatlı kârlar elde etmeye çalışırlar. Feleketzedelere gönderilen "yardımları" el altından satarlar, ihalelerde milyonlar vururlar. Bununla da kalmaz, felaketin ortaya çıkardığı ortamdan yararlanarak emekçi sınıfları baskı altına almaya, onları gerici ideoloji temelinde eğitmeye, pasifize etmeye çalışırlar. Kısacası emekçi sınıflar için her felaket, egemen sınıflar için yeni bir talan ve sömürü kaynağıdır. Bu nedenledir ki, onların gözyaşları sahtedir, timsah gözyaşlarıdır. Bugün sel felaketi karşısında takındıkları tavır da bu eski senaryonun bir kez daha sahnelenmesinden başka bir şey değildir.

YDGF

Baş.ta.sa.1'de

karartmaktan başka bir şey yapmadığını somut olarak görmektedir. Gençlik, bütün bunların karşısında mücadeleye atılmakta, gençliğin devrimci mücadelesi her geçen gün daha da yükselmektedir.

Gençlik, sahte vaatlerle, yalanlarla, demagojilerle kendisini düzenin, onun parlamentosunun ve partilerinin peşine takma çabalarını boşa çıkarmalı her gün daha da yükselen mücadelesinin önünü almaya yönelen bu seçimleri boykot etmelidir.

Sıkıyönetim altında yapılacak bu seçimlerde zaten kullanılmayacak olan halkın özgür iradesine hiç yer olmayacaktır. Faşist diktatörlüğü güçlendirmeyi, amaçlayan ve sıkıyönetimin meşrulaştırılması anlamına gelecek olan bu seçimleri gençlik boykot etmelidir.

Seçme ve seçilme hakkı gasbedilerek gençliğin büyük bir kesiminin dışında bırakıldığı bu seçimleri gençlik boykot etmelidir.

Seçimleri boykot, gençliğin mücadelesini daha da ilerletecektir.

İşçi, köylü, öğrenci tüm halk gençliğini ve tüm devrimci gençlik güçlerini seçimleri boykot etmeye, bu doğrultuda birleşmeye ve demokrasi mücadelemizi daha da yükseltmeye çağırıyoruz."

İlaç

Baş.ta.sa.1'de

tünde ithal etmektedir. Çünkü Türkiye'deki firmaların kârı hammadde üzerinden belirlenmekte ve hammadde fiyatları ne kadar yüksek olursa firmaların kârları o derece artmaktadır.

Bütün bunlara karşın, ilaç tekelleri daha büyük kâr oranları sağlamak amacıyla piyasaya ellerinde bulunan ilaçları dahi çıkarmamaktadırlar. Geçtiğimiz hafta, birçok ilaca yeniden % 300'e varan zamlar yapılmasına rağmen, aynı yokluk birçok ilaçla ilgili olarak sürmektedir.

İlaç yokluğu gerçeği temeline inildiğinde her şeyin kâr olgusu tarafından belirlendiği kapitalizmin kokuşmuşluğunu bir kez daha ortaya çıkarmaktadır.

Korkunun

Baş.ta.sa.1'de

formistlerden, revizyonist partilere kadar bütün gerici siyasi mihraklar seçimleri, burjuva-feodal parlamentoyu bir umut, bir kurtuluş yolu olarak lanse ederek, işçileri, emekçileri, kandırmaya, kitleleri kendi peşlerinden sürüklemeye düzeni kurtarmaya çalışıyorlar. "Seçimlere katılmanın ve oy kullanmanın yurttaşlık ödevi" olduğunun propagandasını yapıyorlar. Hatta "espirileri" ile tanındığını iddia eden bazı faşist çömezler "oy kullanmayanlara hapis cezası verilmesini sağlayacak bir yasa çıkarılması" gerektiğini söyleyerek, kitlelerin gücü karşısındaki korkularını (aslında burjuvazinin ve bütün karşı-devrimci siyasi mihrakların genel korkusunu) dile getiriyorlar.

Ama ne yazık ki korkunun ecele faydası yoktur. Burjuvazinin ve gericiliğin korktuğu şey, başına gelecek kitlelerin bilinçli kesimleri seçimleri boykot edecektir. Devrimci alternatife bugün, dünden olduğundan daha fazla yönelecektir. Komünist hareketin ve diğer anti-faşist demokratik hareketlerin güç ve eylem birliği ile düzeni ve bütün faşist cinayet odaklarını hedef alan demokrasi mücadelesi daha çok gelişecek, güçlenecektir.

Bugün olan da budur.

Gericiliği korkutan ve onun yeni saldırı hazırlıkları için kolları sıvamasına neden olan da budur.

Ama silah geriye tepecek, kitlelerin yükselen mücadelesi, gericiliği mezara bir adım daha yaklaştıracaktır. Çünkü işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri, bugün geçmişten farklı olarak devrimci bir önderlik altındadır.

Tarihte bu hafta

11 EYLÜL

FAŞİST DARBENİN 6.YILINDA ŞİLİ

Bundan altı yıl önce, 11 Eylül 1973 günü Şili'de Salvador Allende başkanlığındaki Şili Halk Cephesi Hükümeti Amerikan emperyalizminin, onun gizli servislerinin desteğindeki Şilili faşistler tarafından devrildi ve Şili halkına altı yıldır kan kusturan faşist yönetim işbaşına geçti.

Şili'deki faşist darbenin hemen ardından binlerce devrimci katledildi. Emekçi yığınların elde edebildikleri bütün haklar ve özgürlükler ayaklar altına alındı, onbinlerce kişi faşizmin zindanlarına dolduruldu. Allende yönetimi tarafından millileştirilen bütün şirketler ve işletmeler emperyalistlere geri verildi; üstelik daha önceki millileştirmelerden doğan zararları da ödendi. Toprak reformu durduruldu; daha önce yoksul köylülere dağıtılan toprakların tümü büyük toprak sahiplerine geri verildi. Böylece Şili'de Amerikan emperyalizminin egemenliği yeniden pekiştirilmiş ve devrim dalgasının önü kesilmiş oluyordu.

Şili'de gerçekleştirilen darbeden altı yıl sonra bugün, Şili halkı hala vahşi bir terör çemberinde yaşıyor. İşsizlik ve fiyat artışları dünyanın başka hiçbir ülkesinde görülmedik bir biçimde halkı ezmektedir. %25'e varan işsizlik oranı, zaman zaman %300'ü bulan enflasyon Amerikan emperyalizmine göbeğinden bağlı faşist cuntanın Şili Halkına neler getirdiğinin en özlü ifadesi olmaktadır.

Faşist cunta onbinlerce emekçiyi tutukladı,zindanlara doldurdu.

REVİZYONİST İHANET VE REFORMCU HAYALLER FAŞİZMİN YOLUNU AÇTI

Şili halkının devrimci mücadelesinin geçici ama ağır bir yenilgiye uğramasının başlıca nedeni revizyonist ideolojinin safsataları tarafından etkilenmiş darbe öncesi reformist yöneticilerin hayalleri, bu hayallerin üzerine inşa ettikleri politikalarıdır.

Allende ve onun reformist kadrosu ve bu yönetimin ardındaki revizyonist Şili Komünist Partisinin şefleri "barış içinde sosyalizme geçiş" vb. sloganlarla gerici, burjuva devlet aygıtının şiddet yoluyla devrilmesine halk kitlelerinin silahlandırılmasına karşı çıkmışlar ve Şili halkının büyük mücadeleler sonucunda elde etmiş olduğu kazançların faşist cuntanın ve Amerikan emperyalizminin ayakları altında ezilmesine neden olmuşlardır.

Reformcu Allende ve onun ardına yine reformcu bir maskeyle gizlenmiş bulunan revizyonist Şili Komünist Partisinin sosyal-faşist şefleri Şili'nin sözde demokratik geleneklerine dayanarak parlamenter yoldan iktidarın emekçi halkın eline geçebileceği tezine dayandılar. Oysa 1973 Eylül darbesi çıkarları sarsılan burjuva ve toprak ağalarının hiçbir gelenek, özgürlük, parlamenter görenek tanımadığını, burjuvazinin hiçbir ayrıcalığını kendi isteği ile terketmeyeceğini bir kez daha gösterdi.

İşte revizyonistlerin ve reformcuların parlamenter yol, barışçı geçiş devrim yerine reform vb. teorileri Şili halkının yolunu karartmaktan, faşistlere iktidarı tümüyle ele geçirmenin kapılarını açmaktan başka bir işe yaramadı. En kısa deyişle revizyonizm ve reformculuk Şili'de faşizmin yolunu açtı.

ÇİNLİ REVİZYONİSTLER FAŞİST DARBENİN YANINDA

Şili darbesinin acı günlerini bir kez daha andığımız bugün faşist darbe karşısında Çin revizyonizminin almış olduğu karşı devrimci tutumu hatırlamamak mümkün değildir. Resmi Çin basını Şili'deki kanlı darbeyi sıradan bir iktidar değişikliği gibi değerlendirmiş, Çin halkına yayınlanan resmi haberlerde faşist cuntanın vahşi ve kanlı uygulamalarından tek sözcükle bahsedilmemişti. Çin revizyonistleri bununla da kalmamışlar ve Şili cunta yönetimini resmen tanıyan ilk ülke olmuşlardı.

Birleşmiş Milletlerdeki Çin delegasyonu, bazı ülkeler tarafından verilen ve Piroşe kliğini mahkum eden karar tasarısına da oy vermemek için oturumdan çekilmişlerdi. Çin revizyonistleri bu olayın hemen ardından "Halk Çini uluslararası oturumlarda Şili'yi destekliyor" diye açıklama da yapmışlardı. Çin darbenin hemen ardından çok ağır bir ekonomik bunalım içine düşen faşist çeteyi milyonlarca dolarlık kredilerle de destekledi. Kısa bir süre önce Çin revizyonistleri Şili'ye yeni ve daha büyük krediler de açtılar, Bütün bunlar Çin revizyonizminin dünya halklarına karşı yönelttikleri saldırının yalnızca bir parçasıdır. Yalnızca Şili olayları karşısında aldıkları tutum bile onların gerici yüzlerini, Amerikan emperyalizminin ve dünyadaki tüm gericilerin yardakçıları olduğunu göstermeye yetmektedir.

Bizzat Amerikan haber alma servisi CIA tarafından tezgahlanan Şili darbesi Çin revizyonizminin karşı devrimci teorilerinin ve halkların gözünü karartan vaazlarının da sahtekarlığını ortaya dökmüş bulunmaktadır. Şili'deki Amerikancı darbe tamda Çin revizyonistlerinin Amerikan emperyalizminin gerilediğini, demokratik bir görünüm kazandığı ve dünya üzerinde gericilerden desteğini çekmekte olduğunu iddia ettikleri bir sırada oldu. Onlar halkların dikkatlerini Amerikan emperyalizminin üzerinden çekerek bu CIA darbesine de dolaylı olarak yardımcı oldular.

ŞİLİ HALKININ YAŞADIĞI ACI DENEY, BÜTÜN HALKLAR İÇİN ZENGİN DERSLERLE DOLUDUR

Şili halkının yaşamış olduğu acı olaylar, kanlı saldırılar, zulüm ve vahşet dolu günler herşeye rağmen zengin derslerle doludur. Herşeyden önce Şili deneyi revizyonizmin ve reformizmin bütünüyle iflas ettiğini ortaya sermiş ve Marksizm-Leninizmin işçilerin ve ezilen halkların kurtuluşu için tek doğru klavuz olduğunu meydana çıkarmıştır.

Bugün yalnızca genç Marksist Leninist partiler tarafından savunulan ve devrime giden yolu gösteren bu devrimci ideoloji Şili deneyi karşısında bir kez daha bütün yönleriyle doğrulanmıştır.

Şili'deki reformcu hayaller ve bu hayalleri parçalayarak gelen kanlı darbe burjuva-toprak ağalarının devletinin parçalanmadıkça halkın devrim yolunda yürümesinin olanaksızlığını bütün açıklığı ile göstermiştir. Hakim sınıfların iktidarının temel direği ordunun "demokratlaşacağını" ve hatta sosyalizmin kurulmasına destek olacağını sanmak ihanet değilse yalnızca bir rüyadır. Ve yine gerici devlet iktidarını parçalayacak ve iktidarı işçilerin ve halkın eline verecek tek araç halkın devrimci şiddetidir. Şili'nin reformcu yöneticileri işte en çok bu noktada hayal besledikleri için Şili halkına kanlı günler, zulüm ve acı dolu günler yaşatmışlardır. Öte yandan doğrudan bu teorinin bir devamı olan ve seçimlerle halkın iktidarı ele alacağını savunan reformcu görüş de Şili olayları ile bir kez daha iflas etmiş olmaktadır.

Anti-emperyalist olduğunu iddia eden bir siyasi hareketin bir bütün olarak emperyalizmi karşısına almadan emperyalizmin hiçbir türüyle başedemeyeceği de Şili olayları ile ortaya çıkmıştır. Yalnızca Amerikan emperyalizmini düşman olarak gören Allende yönetimi, kendisiyle birlikte iktidarı paylaşan Sovyet sosyal- emperyalizminin uşağı ŞKP'nin de desteği ile Rusya'ya karşı hayırhah bir tutum takınmış ve çoğu zaman sosyal emperyalistlerin aleti olmuştur.

Ve son olarak Şili olayları ile revizyonizme ve reformculuğa karşı mücadele edilmeden faşizmle mücadele edilemeyeceğini de bir kez daha göstermiştir.

Apocu katillerin bir cinayeti daha

13 Ağustos günü Ankara Tuzluçayır semtinde Apocu faşistler, Mehmet Uzun adlı kişiyi pusu kurarak öldürdüler. Mehmet Uzun daha önce uzun dönem Apocuların saflarında bulunmuş ancak Apocuların polis ve MİT ile işbirliği içinde çalışan halk ve devrim düşmanı ajan provokatör bir çete olduğunu kavrayınca Apoculardan ayrılmıştı. Apocuların polisle ilişkilerini ve iç ilişkilerini iyi bilen Mehmet Uzun bunun üzerine Apocularca tehlikeli bulunarak öldürüldü.

14 Ağustos günü yapılan cenaze törenine Tuzluçayırlı devrimciler ve emekçiler "Kahrolsun Apocu Ajan Provokatörler", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük" ve "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" sloganlarını haykırarak katıldılar. H. Kurtuluşu taraftarı devrimciler yaptıkları konuşma ile Apocu faşistlerin halk düşmanı yüzlerini teşhir ettiler. 3-5 TİKP'li sosyal-faşistin fırsattan istifade ederek mezara bırakmaya çalıştıkları TİKP imzalı çelenk emekçiler tarafından parçalanarak atıldı ve onların da MHP ve Apocu faşistler gibi devrim ve halk düşmanı oldukları emekçilere anlatıldı.

Daha sonra cenazeye katılanlar toplu halde Deniz, Yusuf ve Hüseyin yoldaşların mezarları başında devrim andı içerek dağıldılar.

ESKİŞEHİR

"Cezaevlerinde zulüm ve işkence son bulsun"

Ülkemizin birçok yerinden "Zindanlar Boşalsın, faşistler hariç herkes için genel af çıkarılsın" sesleri yükseliyor. Birçok cezaevinde tutuklular bu talep doğrultusunda mücadele ediyor. Bu mücadelenin bir parçası olarak Eskişehir'de birçok demokratik kitle örgütü temsilcisi basına bir açıklama yaptı. Basın açıklamasında şunlar yer alıyor.

"Mevcut sömürü ve soygun düzeninin buhranı gittikçe derinleşiyor. İşçi sınıfı ve emekçi kitleler üzerinde ağır bir sömürü ve soygun, baskı ve terör vardır.... Düzene muhalefet edenler, sömürü ve zulme karşı mücadele edenlere karşı yeni baskı tedbirleri ve baskı yasaları hazırlanıyor.

"Sömürü ve baskılara karşı mücadele ettiği için zindanlara kapatılanlar üzerinde yoğun bir baskı uygulanıyor. Faşistler cezaevlerinde de korunuyor ve bütün olanaklardan yararlanıyor.....Cezaevinde faşistlere çay 10 liradan satılırken devrimcilere 50 liradan satılıyor. Devrimciler ve diğer mahkumlar için haftanın üç günü ve 15 dakika görüş verken- faşistler istedikleri zaman ve istedikleri kadar görüşme yapabilmektedirler.

İşkenceci olarak bilinen Muammer Ünal, A. İhsan Çimen, Yaşar Tepe, İbrahim Selvi, Şerafittin Efe, Halil Sabir gibi faşist gardiyanlar faşistlerle işbirliği içinde ve onların tüm ihtiyaçlarını karşılarken, diğer mahkumlara ve özellikle devrimcilere baskı ve işkence yapmaktadırlar... Devrimci yayın organlarının içeri girmesi engellenmektedir.

Cezaevlerinde sürdürülen bütün bu baskı, sömürü ve işkenceleri protesto ederken bunlara karşı mücadele edeceğimizi kamuoyuna açıklarız.

Basın açıklamasını imzalayan örgütler şunlardır:

YDGF
T.Ziraatçılar Derneği
Tüm Sağlık-Der
Maliye-Der
Eskişehir Liseliler Bir.
EYDGD
Ertuğrul gazi Kültür ve Dayanışma Derneği
Tepebaşı YDGD
DEV-GÖR
Tüm PTT-Der
Memur-Der
İç Anadolu DEV-GENÇ
EMEK-DER
TÜS-DER

NİĞDE

"Görüşü boykot ettik"

Niğde Kapalı Cezaevinde bulunan siyasi hükümlü ve tutuklular olarak 11-12 Ağustos günleri görüşü boykot ettik.

1. Özellikle ziyaretçileri uzak illerden gelen bir mahkum çoğunluğunu barındıran Niğde Kapalı Cezaevinde, mahkumlar ve ziyaretçileri için "görüş günü" kavramı, anlamını tamamen yitirmiştir.

2. Açık ve yarı- açık cezaevlerine sevk edilebilmeleri için gerekli yasal süreyi doldurmuş olmalarına rağmen, kapalı cezaevlerinde tutulmaları haksız ve gayrı kanuni bir uygulama olarak sürdürülen siyasi hükümlüler için önceden tespit edilmiş bulunan "açık ve yarı açık cezaevlerine mahsus statünün kapalı cezaevleri koşullarında uygulanması" yolundaki hak, gerekcesiz ve karşılığı konulmadan gasbedilmiştir.

3. Elverişsiz ve gayri insani olan cezaevi koşullarının ve bunların doğurduğu olumsuz sonuçların giderilmesi yolundaki taleplerimiz dikkate alınmamış ve mevcut şartlar daha da ağırlaştırılma yoluna gidilmiştir.

Siyasi hükümlü ve tutuklular olarak mevcut maddi ve manevi koşulların düzeltilmesi talebimiz doğrultusunda başlattığımız protestoyu, değişik biçimlerde sürdüreceğimizi bildiririz.

NİĞDE KAPALI Cezaevinde bulunan 67 siyasi hükümlü ve tutuklu

DENİZLİ

"Faşizmin kalelerini yıkacağız"

Denizli Kapalı Cezaevi'nde tutuklu bulunan devrimcilere yönelik olarak sürdürülen baskılar, son günlerde iyice artırıldı. Cezaevindeki devrimcilerin bu baskılara karşı yürüttükleri mücadeleyi dile getiren zindanlardaki mücadelenin dışarıda milyonlarca emekçinin yürüttüğü kavganın bir parçası olduğunu belirten bir bildiriyi Denizli'de dağıtan Halkın Kurtuluşu ve D.Yol taraftarları bildirilerinde diğer şeylerin yanında şunları söylüyorlar:

"Denizli Cezaevi, baskı, zulüm ve işkencesiyle tanınan bir cezaevidir... İşkence bu cezaevinde en meşhur 'ıslah' aracıdır. Burada kış günü ağzı kapalı çuvallara konan mahkumlar sopalarla dövüldükten sonra soğuk havuzlara atılmaktadır. Havuzdan çıkarıldıktan sonra rutubetli ve soğuk hücrelerde ölüme terk edilen bu kişiler her türlü hastalık ve ölümle yüzyüzedir. Mahkumlar arasında bu hücrelerin adı ölüm hücresidir.

"Denizli Cezaevi sık sık devrimcilerin kapatıldığı bir yerdir. Devrimcilerin haklı, onurlu kavgalarını bilinçli olarak burada da sürdürmesi, işkence ve baskıya direnmesiyle cezaevi yönetimi belirli oranda gerilemek zorunda kaldı... Ancak cezaevi yöneticileri sinsi oyunlar ardında tutukluların haklarını gasbetme yoluna gittiler...

"Denizli Cezaevinde bulunan devrimci arkadaşlarımız faşizme karşı mücadele ettikleri için oraya düştüler.... Arkadaşlarımıza yöneltilen hiçbir saldırı cevapsız kalmayacaktır. Faşizmin kalelerinin yıkılması şanlı devrim mücadelemizin sonucu olacaktır..."

YOZGAT

'Yozgat cezaevindeki baskılara son,,

Yozgat Cezaevinde özellikle Cezaevi Müdürü MHP'li faşist M.Ekrem Berdan tarafından mahkumlar üzerinde yoğun bir baskı uygulanmaktadır. Birçok mahkum dayak ve işkence sonucu sakat kalırken, birçokları da aylarca hastalanmakta ve kötü koşullarda tutulmaktadırlar. Faşist devletin bütün görevlileri Yozgat Cezaevindeki bu zulüm uygulamalarına seyirci kalmakta ve Cezaevi Müdürünü açıkça desteklemektedirler.

Yozgat Cezaevinde yatan devrimci ve anti-faşist mahkumlar bu işkence ve zulme son verilmesini ve zindanların boşaltılmasını istemektedirler.

EYNESİL

"Zindanlar boşalsın"

Biz Eynesil Cezaevinde tutuklu bulunan devrimcileriz. Ülkenin diğer yerlerindeki zindanlarda da uygulanan baskı, küfür ve saldırıların her türlüsüyle yüzyüzeyiz..Her geçen gün bu baskılar daha da artırılıyor.

Eynesil Cezaevinde devrimci tutuklular üzerinde ağır baskı vardır. Cezaevinde faşistler özel olarak korunmaktadır. Görevli jandarmalar devrimcilere hakaret etmekte, faşistlerle açık işbirliği yapmakta ve jandarma devrimcilere karşı baskı unsuru olarak kullanılmaktadır. Faşistler görüşlerini açık yapmalarına rağmen, devrimcilere bu yasaklanmıştır. Devrimci yayınların cezaevine girişi yasaklanmıştır. Kaymakam, Hakim ve Cezaevi Çavuşunun sürekli baskı ve tehdidi ile karşı karşıyayız. Faşistlerle işbirliği halindeki gardiyanlar devrimcilere saldırmaktadırlar.

Biz devrimci tutuklular olarak, bu baskıların bir an evvel sona ermesini, faşist caniler hariç zindanların boşaltılmasını istiyor ve bunun için mücadele ediyoruz.

Elbistan

Partizancılar devrimcilere saldırdılar

Tüm Elbistan yöresinde yalnızca Güçük köyünde birkaç Partizancı bulunuyor. Ancak halka ve devrimcilere saldırmada arsızlığı ele aldıktan sonra bu sayı saldırı için yeterli oluyor. Partizancılar bulundukları köy civarında Halkın Kurtuluşu taraftarı devrimcilere karşı saldırılarını, son birkaç ay içinde iyice artırdılar. "Burası bizim yerimiz", "buraya Halkın Kurtuluşu giremez" türünden saçma sapan laflar eden Partizancılar adeta halka saldırıyı bir çizgi haline getirdiler. Daha önce de ülkenin birçok yerinde halktan insanlara saldıran bu grubun mensupları halka karşı hiçbir devrimci sorumluluk taşımadıklarını Elbistan Güçük köyünde de gösterdiler.

Partizancılar o kadar sorumsuzlaştılar ki, Halkın Kurtuluşu taraftarı devrimcilere "siz bizim köpeklerimize taş vurdunuz" bahanesiyle saldırdılar.

21 Temmuz günü köydeki bir düğünde oyun oynayan Halkın Kurtuluşu taraftarlarına "bu düğün bizim insiyatifimizde olacak" diyerek saldırdılar ve devrimcilerin marş söylemesini, propaganda yapmasını sözde engellemeye kalktılar. Oyun oynayan Halkın Kurtuluşu taraftarı genç kızlara saldıran Partizan adlı tekke mensuplarına köy halkı gerekli dersi verdi ve bilhassa kadınlara saldırıya yeltenmeleri onların yüzünü açığa çıkardı.

Halka ve devrime karşı hiçbir sorumluluk taşımayan bu provokatör unsurlar, 7 Temmuz'da faşist diktatörlüğün İstanbul 1 Mayıs Mahallesine saldırısı sırasında 'terk i diyar' eden birkaç kafadarları ile birlikte saldırılarını daha da ileri boyutlara vardırdılar ve halkın ve devrimcilerin karşısına silahlı olarak çıkmaya başladılar "bu köye Halkın Kurtuluşçuları gelirse silahlar ötecek" diyen bu sorumsuz ve provokatör unsurlar daha önce de 1 Mayıs kampanyası sırasında proleter devrimcilerin yürüttüğü kampanya aleyhinde propaganda yürüterek Halkın Kurtuluşu'na saldırı ardında 1 Mayıs işçi sınıfının birlik ve mücadele gününe karşı saldırıya geçmişlerdi.

Partizan taraftarları halka ve devrime saldırılarının, izledikleri çizgiden kaynaklandığını kavramalı ve bu çizgiyi terk ederek devrimci saflara katılmalıdırlar. Devrimcilere saldırıda diremeleri olsa olsa onları devrim düşmanlığına götürür. Bunu ise hiçbir devrimci istemez ve istememelidir.

İZMİR

"Su kuyruğu artık çekilmiyor"

İzmir Çiğli Çimentepe'de emekçiler vakitlerinin büyük bölümünü su kuyruğunda geçiriyor. Bir kova su almak için saatlerce bekleyen emekçiler arasında bazan su sırası yüzünden çatışma çıkmakta ve ölüm olayları meydana gelmektedir. Bunun en son örneği 24 Ağustos günü görüldü ve bir emekçi kavga sonucu öldü.

Bunun suçluları ise bir avuç sömürücüdür. Yıllardan beri halkı aldatıcı propagandaları ile peşlerine takmaya çalışan bütün gerici ve faşist partiler halkın en temel sorunlarından biri olan su sorununu dahi çözmemektedirler. Onlar için Çimentepeli emekçilerin saatlerce su kuyruğunda beklemelerinin hiçbir önemi yoktur. CHP reformistleri ve Belediye yetkilileri de halkı aldatmaktan başka birşey yapmıyor.

Ülkenin diğer yerlerinde olduğu gibi Çimentepeli emekçiler de su sorunlarının ancak mücadele sonucu ve kendileri tarafından çözümlenebileceğini bilmektedirler. Düzen partilerinin ve onların "milletvekillerinin" sahte vaatleri ise sadece bir aldatmacadır.

ÇİĞLİ-Çimentepeli devrimciler

"Halkın Kurtuluşu'nu güçlendirelim"

Bizler Kelkit Kundura Fabrikasında çalışan inşaat işçileriyiz. İşçi sınıfı ve emekçi halk kitlelerinin baskı ve sömürü düzenine karşı yürüttüğü mücadelenin yılmaz devrimci önderi, sömürü ve zulmün en kararlı düşmanı proleter devrimci hareketimizin yayın organı H. Kurtuluşu'nun yürüttüğü mücadeleye bir katkı olacağı inancı ile aramızda topladığımız 6600 lirayı gönderiyoruz.

Ayrıca gazetemizin tüm emekçilere ulaşması için sömürü ve zulme karşı olan tüm emekçilerin gazetemizi maddi ve manevi olarak desteklemesinin önemli bir devrimci görev olduğuna inanıyoruz.

KELKİT Kundura Fabrikası İnşaat işçileri

EREĞLİ

"Ecevit'in gelişi saldırıları yoğunlaştırdı"

CHP gerici hükümetinin Başbakanı Ecevit'in Ereğli'ye gelmesinden sonra reformistler ve faşistler devrimcilere karşı yürüttükleri saldırılara hız verdiler. Faşistler polis desteğinde korsan yürüyüşler düzenleyerek emekçilerin ve devrimcilerin oturduğu mahallelere saldırılar düzenlediler. Özellikle anti-faşist potansiyele sahip olan Yenimahalle, faşist saldırının hedefi haline geldi. Anlaşılan faşistler, Ecevit'in gezisinden cesaret almışlardı.

Devrimciler faşist saldırıları halkla birlikte püskürttüler. Ayrıca yapılan kahve toplantıları ve dağıtılan bildirilerle faşistler teşhir edildi ve CHP hükümetinin faşizmin hizmetinde olduğu belirtildi.

EREĞLİ'den devrimciler

HALKIN KURTULUŞU HAFTALIK SİYASİ GAZETE | Sahibi Teoman Göral - Sorumlu Yazıişleri Müdürü: Osman Taş - | Yönetim Yeri: 2. Beyler, 848. Sok. No: 90/213 Konak /İZMİR - | Yazışma Adresi: Teoman Göral P.K. 71 Konak / İZMİR - | Abone şartları: Yurt içi 6 aylık 250 TL. Yıllık 500 TL, Yurt dışı iki katıdır. | Basıldığı yer: S.S.Tükel Gazetecilik ve Matbaacılık. İZMİR | Baskı Tarihi 7 Eylül 1979

Kurtuluş'un reformist seçim taktiği

KURTULUŞ KİTLELERİN CHP REFORMİZMİNDEN ÜMİT KESEREK VE HİÇBİR GERİCİ-FAŞİST PARTİYE SEÇİMLERDE OY KULLANMAMAYA YÖNELMESİNİ OLUMSUZLUK OLARAK GÖSTERİYOR.

OYSA CHP'YE OY VERMEYİP SEÇİMLERE KATILMAMA EĞİLİMİ TAŞIYAN KİTLELER CHP REFORMİZMİNİN POLİTİKASININ İFLAS ETMESİYLE BU TAVIR İÇİNE GİRİYORLAR.

BÖYLECE BU KİTLELER DÜZENDEN, GERİCİ SINIFLARDAN, CHP REFORMİZMİNDEN KOPARAK KURTULUŞLARI İÇİN BİR ARAYIŞ İÇİNE GİRMİŞLERDİR.

1979 ara seçimlerinin gündeme gelmesi,Kurtuluş'un izlediği siyasetin burjuva-reformist içeriğinin tekrar açığa çıkarılmasına neden oldu.

Oysa Kurtuluş Gazetesi son dönemlerde, görünüşte CHP reformizmine karşı "sert" eleştirilere girişmişti. TKP'lileri CHP kuyrukçusu olmakla suçluyordu. Ama seçimlerin gündeme gelmesiyle Kurtuluş'un reformist bakış açısında bir değişikliğin olmadığı anlaşıldı. O yine utangaç bir şekilde CHP reformizmini destekliyor, faşizme karşı CHP reformizmini alternatif olarak sunuyor. Tabii CHP'nin faşizme karşı alternatif olması Kurtuluşcuların değil kitlelerin tercihi oluyor! Kurtuluş "MC" korkuluğuna karşı CHP reformist hükümetini destekleyen anlayışını hiç utanmadan bir de kitlelere mal etmektedir.

Kurtuluş oportünizmi MC ve MHP korkuluğu karşısında CHP hükümetinin ve faşist devlet kurumlarının eteğine dört elle yapışıyor. Bu davranışlarını da kitlelerin tavrı olarak lanse ediyor. Oysa kitlelerin CHP reformizmi etrafına toplanmasının bir diğer nedeni de Kurtuluş gibi oportünist akımların kitleleri bu yola sevk etmesidir.

"...CHP'nin tek başına iktidar olduğunu sanmış ve daha fazla uzatmadan MESS'le uzlaşarak grevleri bitirmiştir. " (KSD sf.232 sy.32) Görüldüğü gibi Kurtuluş yine el altından CHP'nin tek başına iktidar olmasıyla bugünkü hükümetin daha değişik, sözde "halktan yana" çalışacağını söylemek istemektedir. İlerlemecilerin kabahatı bugünkü hükümetin tek başına CHP hükümeti olduğunu zannetmeleri imiş! Kurtuluş'a sorsan hemen barbar bağırır. "Biz CHP'yi nerde destekledik?"(!)

✱ GERÇEKLERİ GÖRMEMEZLİK EDEMEYEN KSD, BİLEREK REFORMİZM VAAZEDİYOR :

Kurtuluş kitlelerin CHP reformizminden ümit keserek ve hiçbir gerici faşist partiye oy vermemek üzere seçimlerde oy kullanmamaya yönelmesini olumsuzluk olarak gösteriyor. Kurtuluş'un oportünist yazarı somut olgular karşısında ne yapacağını şaşırıyor, akıl yürütme metodu ile önüne çıkan her soruya sözde cevap veriyor. (!) Kurtuluş kitlelerin önemli bir kesiminin bu seçimlerde oy kullanmayacağını ister istemez tespit ediyor. Ama gericilikten ve düzenden kopmanın bir işareti olan bu durumu karalayıp kitlelerin politika dışına çıkmasının işareti olduğunu iddia ediyor. Bir yandan da "kitlelerin en uyanık kesiminin" 1973-77 seçimlerinde olduğu gibi MC'ye karşı CHP reformizmini tercih ettiğini söylüyor. Bu tespitin somut gerçeklere uymadığını gördüğü zaman da "efendim her ne kadar kitlelerin bir bölümü reformizmden koparak oy kullanmayacaklarsa bu olumsuzluktur ve MC'nin işine yarayacaktır" diyerek sözde meseleye çözüm getiriyor!

Bakın KSD 32.sayısında ne diyor:

"Kısacası umutla koştukları CHP'den ne umdularsa tersini aldıklarını gördüler.

"Bütün bunlardan sonra halk yığınlarının CHP'den kopması gerekmez mi? Elbette ki bu sorunun cevabı evet olmalıdır.. Ancak sorun böylesine tek boyutlu değildir. Sorun. kitlelerin CHP'den kopması halinde nereye gideceğidir. İşte bu soruya cevap verilebildiği takdirde ve kitleler kendi kendilerine bu soruya cevap buldukları takdirde CHP'den derhal kopmaları gayet makuldur. Yani, henüz kitlelerin önünde güvenecekleri bir başka alternatif yoktur. İktidara yürüyen ve onların taleplerini gerçekleştirecek olan başka bir siyasi güç yok

"Şüphe yok ki bir kısım oylar CHP'den bu seçimlerde kopacaklardır. Belki de bu oyların sayısı oldukça fazladır. Ancak seçimlerde bu kez CHP'ye oy vermeyen bu oylar bu olumsuzluğun ifadesi olacaktır. Onlar esas olarak apolitikleşmektedirler. Böylesine kitleler gelişip güçlenecek bir faşist hareket için en uygun zemini oluştururlar... CHP'den kopacak oyların bir kısmı da şüphesiz seçimlere katılan diğer partilere, adaylara oy vereceklerdir. Ancak 14 Ekim seçimleri için bu rakam oldukça düşük olacaktır." (KSD agy sf.228-229) (abç)

Bu yukarıdaki görüşler Kurtuluş'un nasıl bir reformizm batağında olduğunun en açık göstergesini teşkil ediyor. Onların dillerine doladıkları "alternatif yoktur" şeklindeki CHP'yi destekleme bahanesini şimdilik bir kenara bırakarak bu apolitikleşme meselesi üzerinde duralım.

✱ APOLİTİKLEŞME SORUNU VE KSD'NİN CHP DESTEKÇİLİĞİ

Kurtuluş oportünizmine göre kim ki (isterse faşizmin en berbat maskesi olsun) burjuva parlamenter seçimlere katılmıyor, faşist ve gerici partilere oy vermiyor,o, politika dışına düşmüş demektir. Bunun için ne olursa olsun, faşizmi ayakta tutmayı da ifade etse, sıkıyönetimler altında seçimler de yapılsa yine seçimlerde oy kullanmak gerekiyor!

Kurtuluş burjuva seçim sisteminin gerekliliğini dahi kavramayacakkadar feodal uyuşukluk içerisinde bulunan geri bilinçteki yığınların siyaset dışı kalmaları meselesini alabildiğine yozlaştırıyor.

Burjuva seçim sistemi kanalıyla siyasi mücadele içine giremiyecek ve bunun gerekliğini kavramıyacak kadar feodal uyuşukluk içinde ve geri bilinçte olan ve oy kullanmıyan yığınların politik geriliği Kurtuluş'un deyimi ile apolitikliğin bir işaretidir. Bu durumun ortadan kalkmasının göstergesi ise herhangi bir seçimde bu yığınların artık oy kullanmaya başlamasıdır.

Burjuva seçim sistemi kanalıyla siyaset içinde yer almaya başlayan yığınlar artık burjuva anlamda apolitik olmaktan çıkar. Kurtuluş oportünizminin apolitik yığınlardan kastettiği bu yukarıda izah ettiklerimiz değildir. Çünkü ülkemizde her seçimde olduğu gibi seçimlerin gerekliliğini kavramıyan dolayısıyla bu anlamda geri bilinçte olan unsurlar vardır. Genellikle de hiçbir seçimde oy kullanmazlar. Seçimlerin olup olmaması bunları hiç ilgilendirmez. Ülkedeki siyasi mücadelenin keskinleşmesiyle bu durum giderek yok olmaya yüz tutar.

Kurtuluş'un apolitik dedikleri bunlar değil. O, siyasi mücadelede şu veya bu şekilde seçimler kanalıyla da olsa uzun dönem yer alan, bir zamanlar DP, AP'ye oy veren, 1970'ler sonrası kapitalizmin krizinin derinleşmesi ve sınıf mücadelesinin keskinleşmesi ile gericiliğe karşı tavır alıp kendiliğinden sınıf bilincine varan, fakat siyasi sınıf bilincine varmayan dolayısıyla da reformizmin etkisinde kalarak CHP'yi tercih eden ama CHP'nin hükümet kurmasıyla birlikte somut deneyi ile reformizmin düzenin savunucusu olduğunu gören ve reformizmden kopup onu aşarak, reformizme karşı tavır almaya başlayan fakat aynı zamanda sahte anti-kapitalist propaganda ile kitleleri etkilemeye çalışan faşist demagojinin etkisine de girmeyen, yani dinci ve faşist partilere yönelmiyen kitleleri apolitikleşmekle suçluyor.

✱ REFORMİZMDEN KOPAN KİTLELER, ONLARIN EN İLERİ KESİMLERİDİR, DÜZENE KARŞI ÇIKANLARDIR

Kurtuluş oportünistleri öylesine CHP kuyrukçusudur ki CHP'ye oy vermeyenlerin toplumdaki "asalak" kesimler olduğunu dahi söylüyebiliyor. CHP'ye oy vermeyenler diyoruz. Çünkü bu seçimlerde önce CHP ye oy verip de şimdi vermeme eğilimi taşıyan kitleler aynı zamanda da seçimlerde hiç oy kullanmama eğilimi taşıyor. Bunun için Kurtuluş genel olarak oy vermemeyi tartışsa bile, o, aslında CHP'ye oy vermeyip de oyunu kullanmayacak olanların üzerinde duruyor.

"Çevremize kısa bir bakışla seçimlerde oy vermeyen yığınların esas olarak politik sorunlardan tümüyle uzaklaşan ve toplumun en asalak kesimini oluşturanlar olduğunu görürüz."(KSD agy)

Kurtuluş her zaman olduğu gibi ustaların somut koşullar için söylediği görüşleri kendi oportünist görüşleri için yozlaştırmayı hiç ihmal etmiyor. Lumpenlerin genellikle politika dışı kalmalarını, toplumda olup bitenlerle alakadar olmamalarını genelleştirip oy vermeyen herkesi aynı nitelikte unsurlar olarak göstermeye yelteniyor. Bir yandan da CHP'ye oy vermeyecek ve dolayısıyla oy kullanmayacak olanların sayısının bu seçimlerde oldukça fazla olduğunu söylüyor. Demek ki toplumun büyük kesimi asalaklaşarak lumpenleşti! Kurtuluş oportünistlerine şunu söylüyoruz. Çevrenize bakarsanız, bu seçimlerde oy kullanmayacak olanların genellikle CHP den umut kesen ve devrimci bir arayış içinde olan işçi ve köylüler olduğunu görürsünüz. Ama siz faşizme ve MC hükümetlerine karşı CHP reformizminden başka bir alternatif görmüyorsunuz. Hem de sözde dilinizin ucu ile CHP'nin faşizmi güçlendirdiğini kabul ederek bunları yapıyorsunuz.

CHP'ye oy vermeyip seçimlere katılmama eğilimi taşıyan kitleler CHP reformizminin politikasının iflas etmesiyle bu tavır içine giriyorlar. Böylece bu kitleler düzenden, gerici sınıflardan, CHP reformizminden koparak kurtuluşları için bir arayış içine girmişlerdir. Kurtuluş'a göre ise bu durum faşizmin güçlenmesinin zeminini oluşturuyor ve kitlelerin pasifleşmesinin göstergesini teşkil ediyor ! Yani kısacası her türden burjuva demagoji ve yalana kanmayan ve onlardan soğuyan kitleler pasif, kısa dönemli çıkarından başka hiçbir şeyi görmeyen insanlar olarak lanse ediliyor. Hem de kapitalizmin krizinin derinleştiği, hayat pahalılığının dayanılmaz hale geldiği ve kitle mücadelelerinin, devrim dalgasının yükseldiği bir dönemde bunlar söyleniyor.

Oy vermeme eğilimini taşıyan kitlelerin reformizmden kopmalarına rağmen gerici ve faşist partilerin sahte düzen aleyhtarı propagandasının etkisinde kalarak onlara yönelmediği de ortadadır ve nitekim Kurtuluş da bunu kabul ediyor. Ama buna rağmen, yine, o, bu unsurları apolitik olmakla suçluyor ve hatta bunların faşizmin güçlenmesinin zeminini oluşturduğunu söylüyor. Gerici sınıflardan, reformizmden kopup kurtuluşlarının nasıl olacağının arayışları içine giren kitleleri "... faşist hareketler için en uygun zemini oluştu"ranlar olarak göstermek, düzenin istikrarı için çaba harcayan reformist, oportünist, pasifistlerin işidir. Şüphesiz somut durumlarda düzenden, gerici sınıflardan kopan, düzene karşı baş kaldıran kitleler, siyasi sınıf bilincine varmamalarından dolayı (ki bu genellikle sınıf mücadelesinin şiddetlenmesinin içinde kazanılacak bir şeydir.), faşizmin sahte anti-kapitalist propagandalarının etkisinde kalarak onlara kanabilir.Bu durumu kitlelerin düzenden kopma meselesiyle aynı kefeye koymak, faşizm korkusundan ne yapacağını bilememekle özdeştir. Reformizm gerici sınıflar ve gerici partilerden kopan kitlelerin faşizmin sahte anti-kapitalist propagandasının etkisinde kalmasından daha da güçlü ihtimal devrimci propagandadan etkilenmesidir. Nitekim devrimci hareketler bu dönemde kitleleri etkiler ve onların kurtuluşu için gerçek alternatifler olarak çıkar. Kurtuluş oportünistleri nedense bir türlü reformizmden kopan kitlelerin devrimci hareketlerin güçlenmesinin zemimini yarattığını kabul etmiyor ve bir türlü içine sindiremiyor. Şunu söylüyoruz: Bugün CHP reformizminden kopan kitleler genel olarak devrimci hareketleri ve proleter devrimci hareketimizi güçlendiriyor.

✱ FAŞİZMİ GÜÇLENDİREN, REFORMİZM VE ONU DESTEKLEYENLERDİR

CHP reformizminden koparak faşist partilere yönelme çok düşükse, bunun nedeni, ülkemizde emekçilerin faşist partilerin hükümetlerinin gerçek yüzlerini görmekte olmalarıdır. Hükümetleri oluşturan bu faşist partilerin emekçilerden yana olmadığını kitleler kendi deneyleriyle görmüştür. Bu, faşist partilerin aleyhinedir.

Kaldı ki reformizmden ve gerici sınıflardan kopan kitlelerin olduğu kadarıyla faşist demagojinin etkisinde kalarak faşist partilere meyletmesinin sebebi, reformizmi de hedef alarak kitlelerin karşısına devrimci alternatif çıkarmayan, reformizm ve burjuvaziyi destekleyen oportünist revizyonist siyasi hareketlerdir. İşte faşizmin ekmeğine yağ sürenler bunlardır. Yoksa düzenden kopan kitleler değil. Her dönemde ve her şart altında faşizme karşı reformizmi destekleyen revizyonist ve oportünistler gericilikten kopan emekçi kitlelerin faşizmin etrafında toplanmasının zeminini oluşturmuşlardır. Kurtuluş bu zemini oluşturanların içinden bir türlü çıkmadı. Çıkmak da istemiyor.

Kurtuluş'un oportünist yazarının söylediklerinin aksine. bugün, CHP reformizminden koparak faşist ve gerici partilere yönelmeyen ve oy kullanmama eğilimi taşıyan kitleler hâlâ CHP'ye oy vermeye devam eden ve reformizmin etkisinden kurtulmayanlardan daha bilinçli ve daha uyanıktır. Devrimin propagandasının etkisinde daha fazla kalmış demektir. Kavramların içeriği yozlaştırılarak bu gerçekler örtbas edilemez.

(Devam Edecek)

KURTULUŞ'UN "İLKELİ İTTİFAKLAR" VB. SÖZLERİ İÇİ BOŞ, KOF LAFLARDAN BAŞKA BİRŞEY DEĞİLDİR. ÇÜNKÜ KURTULUŞ SORUNA SINIFLARÜSTÜ BİR ANLAYIŞLA, SALT SİYASAL GRUPLAR ARASINDA KURULACAK BİR BİRLİK ANLAYIŞI İLE YAKLAŞMAKTADIR.

KURTULUŞ'UN BUGÜNE KADAR BİRLEŞTİRMEYE ÇALIŞTIĞI REVİZYONİST GRUPÇUKLARIN ORTAK ÖZELLİKLERİ, DÜZENİ SAVUNMAK, HALKIN GÜÇLERİNİ BÖLMEYİ AMAÇLAMALARIDIR.

Kurtuluş dergisinin ittifaklar konusundaki olumsuz tavrı

"Kurtuluş Sosyalist Dergi" 32.sayısında "Faşizme Karşı Birlik ve Devrimci Yol" başlıklı yazısıyla devrimci Yol. dergisinin 29.sayısında yer alan "Faşizme Karşı Mücadelede Birlik Sorunu" başlıklı yazısına cevap vermektedir.

Bu yazıda KSD'nin "Devrimcilerin Birliği" uğruna nasıl "fedakarca" mücadele ettiği anlatılmaktadır. Konuya açıklık getirmek için Kurtuluş'un sözde devrimcilerin ittifakı meselesinde ne yaptığına bakmamız gerekiyor.

● KURTULUŞ REFORMCU BİRLİKLER PEŞİNDE

Kurtuluş'un oportünist şefleri, şimdiye kadar devrim isteyenler arasındaki birlikleri bölüp, parçalamaya çalışanların, TKP ve diğer modern revizyonistlerin çevresinde düzeni savunmayı amaçlayan sözde "devrimcilerin birliği" oluşturmaya çalışanların ve bu birliği destekleyenlerin başında yer almaktan geri durmadılar. Ama ne var ki, tüm çabalarıyla TKP'yi güçlendiren ve ona köprü olan Kurtuluş'un TKP'nin etrafında oluşturmaya çalıştığı, faşist diktatörlüğü savunmayı gözeten reformist birlikler bir türlü oluşturulamadı. Bunun nedeni (esas nedeni) devrim dalgasının yükselmesi ve kapitalizmin krizinin derinleşmesi ve halk kitlelerinin mücadelesinin yükselmesidir. Kurtuluş'un reformist planda birlikler oluşturamaması onu sıkıntılar içine sokuyor. Kurtuluş, sürekli olarak Halkın Kurtuluşu hareketini dışlayarak oluşturmaya çalıştığı reformist birliklerin, başarısızlığa uğramasını doğru dürüst izah etmiyor. Bu yetmezmiş gibi, bu ihanete Devrimci Yol'cuların ortak olmamasından müthiş öfke duyuyor ve onları karalamaya çalışıyor. Kurtuluş'a göre, D.Yol böyle ittifakları reddettiği için ittifak istemeyen sekter bir gruptur.

Kurtuluş dergisi, şimdiye kadar sözde devrimcilerin birliğinden yana olduğunu bu uğurda ne dehşetli(!) fedakarlıkta bulunduğunu, bunun için kendilerine "enayiler" denildiğini söylemektedir. Herşeye rağmen Kurtuluş'un bu bakış açısıyla devrimci sınıflar arası birlikten yana değil, eşi dostu biraraya getirmekten yana olduğu görülüyor. Kurtuluş'un şefleri şayet bu "enayiliği" yapmasalarmış bugün en güçlü grubun yöneticileri olurlarmış. Birlik uğruna, mühür kendilerinde olmasına rağmen bu mertebeye ulaşmamışlardır! Bunları biz değil Kurtuluş dergisi söylüyor.

Kruşçevci Modern revizyonizmin ve Yusuf Küpeli, Sina Çıladır gibilerinin tezleri ışığında 1971 hareketini eleştirmeye yeltenen Kurtuluş, "cepheci" diye adlandırılanları bu temelde yeniden birliğe çağırdı. Tabi ki bu çağrı, hoş seda olarak kalmaktan başka bir işe yaramadı. Kurtuluş sağlayamadığı bu birliğin yerine, bu sefer de her türden revizyonistlerle birlikler aramaya, birlik oluşturmaya çalıştı. Hedef olarak da Halkın Kurtuluşu grubunu suçlamayı ve D.Yol grubunu tarafsızlaştırmayı seçti.

● TKP'NİN KUYRUĞUNDA

Kurtuluş, önceleri TKP'lilere yaltaklandı. Onlarla birlikler oluşturmak için yırtınıp durdu. Ne var ki, faşist diktatörlüğün hükümetinde yer almak amacıyla hareket eden TKP'liler, Kurtuluş gibi gruplarla birlikler oluşturup, zaman öldürecek durumda değillerdi. TKP, Kurtuluş ve diğer grupları eritip yok etmeyi amaçlamıştı. İkincisi, Kurtuluş'un oportünist şefleri TKP'nin faşist diktatörlüğü ve düzeni savunmayı esas alan cephe programının açık gerici yüzü karşısında bocalıyorlardı. Çünkü Kurtuluş'un etrafında taplanan insanların çoğu devrim istiyorlardı. Ve TKP politikasına tepki gösteriyorlardı. Bu durum, şefleri daha temkinli davranmaya itiyordu.

Ama yine Kurtuluş, TKP, TİP, ve TSİP ile birlikte "MC yıkılsın" sloganının etrafında ve CHP'yi destekleme temelinde birlikler sağlamaktan, devrimci gelişmeyi durdurmak için ortaya sürülen CHP reformistlerinin hükümet kurmasının ortamını hazırlamaktan geri durmadı. O dönemde Kurtuluşçular o kadar hızlıydılar ki, durmadan CHP'nin hükümet olmasıyla daha geniş demokrasi ortamının doğacağını ileri sürüyorlar, daha demokratik bir ortamda yaşanılacağını iddia ediyorlardı.

TKP tarafından eritiimeye çalışılan Kurtuluş grubunun durumu, şefleri telaşa düşürdü, TKP'nin platformunda hareket edenlerin TKP tarafından eritilmesi kaçınılmazdı. Şefler bunu gördü, bu kez TKP'ye karşı tavır almaya giriştiler.

● TKP'SİZ YENİ REVİZYONİST BİRLİKLER

Kurtuluş'un CHP hükümetinin işbaşına gelmesini amaçlayan siyaseti, TKP'ye rağmen tezgahlamaya yeltendi Bunun için de "MC Yıkılsın" sloganı etrafında TKP'nin dışındaki revizyonistleri biraraya getirmeye çalıştı. Böylece sözde TKP'nin elindeki insiyatifi almaya çalışıyordu. Çok geçmeden Kurtuluş'un bu atılımı, TKP'lilerin tepkisini çekmekten kurtulmadı ve aralarında sürtüşme başladı. Kurtuluşçular, TKP'lileri sağcılıkla suçlayıp CHP'yi desteklemekte bu kadar açık davranmamak gerektiğini söylüyordu. Ama gerçekte TKP ile CHP'yi destekleme yarışına girmişlerdi. Ve insiyatifi ele geçirme meselesinde rekabet ediyorlardı. Kurtuluşçularla TKP'liler arasındaki rekabet giderek keskinleşti. Kurtuluş, bu kez, TKP tarafından kendisi gibi eritilmeye çalışılan revizyonist grupları (TSİP, Emeğin Birliği, Vatan Partisi vb) biraraya getirerek TKP'nin savunduğu reformist platform temelinde sözde yeni birlikler oluşturmaya çalıştı.

Bunlar TKP'nin platformunda, TKP'ye karşı birlikler oluşturmalarını, birlik yanlısı politika olarak lanse ediyorlar. Ama ne var ki, kısa bir dönem sonrası bu birlik de iflas etti. Çünkü Kurtuluş'un birleştirmeye çalıştığı revizyonistlerin düzeni savunmaktan, halkın güçlerini bölmekten başka bir amaçları yoktur. Bu birliklerin tek hedefi vardı, o da kitlelerin yükselen mücadelesini söndürmek ve pasifize etmektir. Ama ne var ki, gelişen kitle mücadeleleri çeşitli revizyonistlere bu imkanı tanımıyor, onları dağıtıp bir tarafı atıyor. İşte Kurtuluş'un oluşturmaya çalıştığı birliklerin dağılmasının nedeni budur. Çünkü o devrimi ilerletmek için değil, geriletmek için birlikler peşinde koştu.

Kurtuluş'un ikinci kez oluşturmaya çalıştığı, TKP dışındaki gruplarla birlikte de yine grupların birbirlerini eritme sorunu vardı ve bu sorun, kariyerist şefler için önemli bir sorun oluyordu. Diğer yandan hem Sovyetlerden yana olmak, hem de Sovyetlerin çıkarı doğrultusunda politika izleyen ve Sovyetlerin desteğini alan TKP'ye karşı olmak mümkün değildi. TKP bu çelişkiden yararlandı. TSİP, TİP ve Sovyet taraftarı revizyonistlerden ve Sovyetlere yakın duran Kurtuluş gibi ortayolcu akımlardan bir sürü unsur TKP saflarına kaydı. TKP, o dönemde diğer modern revizyonist grupları ve ortayolcu Kurtuluş gibilerini hızla eritiyordu. Yukarda da söylediğimiz gibi TKP'nin bu gelişmesi karşısında Kurtuluş ve diğer revizyonistler, birlikler oluşturma amacıyla çaba harcıyorlardı.

● "BİRLİK" SİYASETİNİN İFLASI VE YENİ SERÜVENLER

Kurtuluş'un bu ittifak politikasının da iflas etmesi, onu yeni serüvenlere itmekten geri bırakmadı. Kurtuluş bu sefer de "iki şabloncu grup"a karşı olanların birliğini savunmaya çalıştı.Emeğin Birliği, eski Vatan Partisi gibi gruplarla biraraya gelmeye yeltendi. Ama yine oluşturmaya çalışılan birliğin reformist platformu değişmemişti. Değişen yalnızca birliğe giren gruplardı. Fakat ne var ki, Kurtuluş'un şefleri yine başka gruplar tarafından eritilme meselesiyle karşı karşıya kaldılar. Hatta sesi duyulmayan gruplar, Kurtuluş sayesinde ülke çapında seslerini duyurdular. Bu durum da Kurtuluş'un şefleri ni oldukça rahatsız etti. Sonunda ittifak çığırtkanlığı yapan Kurtuluş, tüm revizyonistler tarafından tek başına bırakıldı. İşte Kurtuluş dergisi, bu tek başına kalmışlıktan yakınıyor.

Kurtuluş, Devrimci Yolcuları, bu makyavelist, oportünist, burjuvazinin çıkarını esas alan "birlikler" oluşturma siyasetine katılmadığı için suçluyor ve onların şimdi ortaya attıkları birlik çağrısını samimiyetsiz buluyor. Buna göre Devrimci Yol'un samimi olup olmadığı tespit edilmeye çalışılıyor.

● TABANDAKİ DEVRİMCİLER DEVRİM İSTİYOR

Son dönemde sınıf mücadelesinin keskinleşmesine paralel olarak Kurtuluş taraftarları, oportünist şeflerin reformist siyasi çizgisine, reformizm temelinde bir sürü revizyonist grupla, sözde "MC'ye karşı" CHP'yi destekleyen, "devrimcilerin birliği"ni tezgahlamalarına rağmen, devrimciler birçok yerde reformizme ve revizyonizme ve faşizme karşı somut birlikler oluşturdular. Bu durum Kurtuluş'un siyasetini etkiledi ve eskiye oranla biraz radikalleşmesini sağladı. Şimdi Kurtuluş şefleri bu durumu ortadan kaldırıp eskiye dönmeye çalışıyorlar. Diğer yandan CHP reformistlerinin hükümet kurması, Kurtuluş'un oportünist şeflerinin tespit ettiği tüm oportünist siyasetleri yerle bir etti. Bu kez Kurtuluş'un oportünist şefleri, çaktırmadan! yeni siyasi manevralara girdiler. İster istemez ve tutarsız da olsa CHP'ye karşı tavır almak zorunda kaldılar. Bu da Kurtuluş'u bir ölçüde modern revizyonistlerden uzaklaştırdı. Her gün ayrı bir siyaset takip eden; bir gün başka, diğer gün başka merkezi görev tayin eden Kurtuluş şefleri, bu durumlarını gözardı etmek için TKP'ye TİP'e, TSİP'e veryansın ediyorlar ve böylece kendilerini aklamaya çalışıyorlar. Dürüstçe bir özeleştiriden kaçınarak bu yollara başvuruyorlar.

Kurtuluş şeflerine rağmen kendiliğinden radikalleşen Kurtuluş siyaseti, halen bir sürü reformist ve revizyonist teorik görüşlerle birarada yaşamaktadır. Kurtuluş'un bu reformist ve revizyonist görüşleri onun, sınıf mücadelesinde daha radikal bir konuma gelmesini engelliyor. Bunun için Kurtuluş'un şimdiye kadar hiçbir dönemde, devrimcilerin ittifakı diye bir sorunu olmamıştır. Genel devrimci lafların arkasına gizlenerek, her dönem reformist bir platform ortaya atmış ve onu savunmuştur. Parça parça reformcu, taleplerin gerçekleşmesiyle ülkenin demokratikleşeceğini zannetmiştir. Bunun için günden güne değişen ayrı ayrı reformist talepleri savunmayı kendine esas görev olarak almıştır.

Kurtuluş, ittifaklar sorununa sürekli sınıflarüstü bir anlayışla ve toplumdaki sınıfları esas almadan yaklaşmıştır. Sınıflardan kopuk ve hangi sınıfın çıkarını savunduğu belli olmayan siyasi gruplar anlayışıyla, siyasal gruplar arasında birlikler oluşturmayı hedeflemektedir. "İlkeli ittifaklar politikası" diye isimlendirdikleri ittifak anlayışı işte budur. Kurtuluş'un, ilkeli ittifaklar sözleri içi boş kof laflardan başka bir şey değildir.

(DEVAM EDECEK)